71STE JAARGANG No. 8928 DINSDAG 19 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Cola Debrot prettig causeur over moeilijke vraagstukken

„R.T.C. verloopt goed maar kan nog beter"!

(Van onze verslaggever)

Willemstad. — Nog nooit, durven wij wel zeggen, was het zo druk op de wekelijkse persconferentie van de voorzitter van de Regeringsraad als gisteren. Trekpleister was natuurlijk de bijeenkomst van de Kleine Commissie van de R.T.C., waarover men hoopte van de voorzitter van de Regeringsraad iets meer te vernemen. Trekpleister was ook de beloofde aanwezigheid van de Algemeen Vertegenwoordiger der Nederlandse Antillen in Nederland, mr. Cola Debrot. Vol verwachting klopten aller hart!

Mr dr Da Costa Gomez liet al aanstonds niet na tussen neus en lippen de opmerking te maken, dat men hem interviewde als voorzitter van de Regeringsraad en niet als voorzitter van de Nederlandse delegatie van de Kleine Commissie ter R.T.C. En dat hem dus in die eerste functie evenveel officieel nieuws had bereikt als waarschijnlijk eenieder uit het gezelschap. De voorzitter van de R.R. had het overigens niet nodig deze fijne distinctie te maken, omdat na het communiqué van Zaterdag niemand zich enige illusie maakte in de eerste dagen nog enig aardig detail te zullen vernemen.

Natuurlijk werd de vraag gesteld (die de „Amigoe" zich overigens in haar hoofdartikel van gisteren reeds stelde), waarom er niets mede te delen is, wanneer het daar op „Rooi Catootje" toch zo van een leien dakje gaat? Mr Da Costa Gomez antwoordde, dat het inderdaad heel goed ging op Monki Maduro's buiten, maar dat het toch heel wat beter kon gaan. En daar konden de heren het dan mee doen!

Er is natuurlijk gepraat over het verlangen van Aruba zich van Curaçao af te scheiden en wat er zoal nodig is om een zelfstandige status te verkrijgen. Dit kan door een Statuut-wijziging of door een Grondwetswijziging. De Grondwetswijziging is een langdurige procedure, die wel vier jaar in beslag neemt. Na het voorafgaand overleg immers zullen de Staten-Generaal ontbonden moeten worden, er moet een nieuwe regering gevormd worden en de nieuwe grondwet moet dan nog aangenomen worden. Geen kleinigheid. Al deze belangrijke dingen gebeuren nu eenmaal niet in een handomdraai. De conclusie lag voor de hand. Als Aruba dan toch met alle geweld wil, laat het dan op een Statuut-wijziging aansturen.

Natuurlijk wilden de gezamenlijke journalisten mr Cola Debrot ook wel eens horen praten. Ten slotte is Debrot een figuur, die door zijn verblijf in Nederland en zijn nauwe relaties met het werk van de Verenigde Naties een goede kijk kan hebben op problemen, waarover wij ons in de Nederlandse Antillen wel eens het hoofd breken.

Eerst kwam de intermediërende functie van de Algemeen Vertegenwoordiger ter sprake bij de aanvragen van Nederlanders om overplaatsing naar de Antillen. Het gedrang, vlak na de oorlog, is een heel stuk minder geworden, omdat in Nederland de vrees voor een nieuwe oorlog sterk verminderd is, en de economische toestand beduidend is verbeterd.

Mr Cola Debrot gaf daarna college in UNO-techniek en tactiek. Rapportage en factoren waren de termen, waaromheen de ontstane discussie zich ontspon. Waarom wel Puerto Rico en niet de Antillen, werd gevraagd. De zaken liggen voor deze beide gebieden geheel anders, was het antwoord. Het is geen eenvoudige kwestie. Doorslaggevend is (volgens landminister J. H. Sprockel, die na het vluchtig vertrek van mr dr da Costa Gomez uit de persconferentie, voorzat) de mate van zelfstandigheid.

Overigens, maak het maar even uit wanneer een land nu werkelijk onafhankelijk is en een staat souverein! Er is overigens in de verhouding tussen Nederland en de U.N.O. inzake deze aangelegenheid nog geen sprake van een conflict. Pas volgend jaar wanneer de tijd van de rapportage weer daar is, zal blijken of de thans bestaande controverse is bijgelegd.

Mr Cola Debrot vertelde hierna honderd uit over zijn adviseurschap bij de Nederlandse afvaardiging naar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Een prettige causeur, die zijn verhaal met smeuïge humor weet te doorspekken, en er van houdt door een ongeduldige toehoorder met een vluchtige vraag onderbroken te worden.

Er was anderhalf uur verstreken, toen landsminister Sprockel de heren voor hun belangstelling bedankte.

Monarchisten tegen Fanfani

Rome. — De Italiaanse monarchistische partij heeft besloten de nieuwe regering van Fanfani haar steun niet te verlenen. Deze partij is van mening dat de regering Fanfani niet bereid is haar die rol toe te bedelen, die haar naar mening toekomt.

In politieke kringen hecht men aan dit besluit de betekenis dat de monarchisten tegen de regering van Fanfani zullen stemmen.

Amintore Fanfani, de demissionaire minister van binnenlandse zaken van Italië, die een nieuwe regering heeft gevormd.

LAATSTE NIEUWS

ZWARE AANVAL IN INDO-CHINA VERWACHT

Saigon. — Een woordvoerder van het Franse leger heeft vandaag te Saigon als zijn mening uitgesproken, dat de Vietminh door de felle lunchtaanvallen der Franse luchtmacht op hun ravitailleringslinies hebben moeten afzien van een grootscheeps offensief in Noord-Laos, dat op 15 Januari zou hebben moeten beginnen. Maar men verwacht elke dag een zware aanval op de Franse bergvesting Dien Bien Phoe.

Pan Moen Djon. — Het commando van de Indische bewakingstroepen heeft bekend gemaakt, dat morgenochtend om negen uur 2000 communistische krijgsgevangenen zullen worden overgedragen aan de geallieerden.

— Het Deense koningspaar zal in de tweede helft van April een statiebezoek aan Nederland brengen. Het arriveert vermoedelijk 26 April en zal drie dagen in Nederland vertoeven.

Recht tot het Hart

De pijnlijkste eenzaamheid is die, welke men ervaart temidden van vele mensen.

Symboliserend de toekomst, het heden en het verleden, staat deze man te pronk in een groot Parijs warenhuis dat porcelein en aardewerk verkoopt. In zijn handen houdt hij twee grote vazen, die dateren uit 200 jaar vóór Christus en welke onlangs door een duiker bij Marseille uit zee werd opgevist.

Onderzoek grondwet in Brits Guyana begonnen

Georgetown. — De commissie van onderzoek voor de grondwet van Brits Guyana is begonnen met openbare zittingen voor een tot 47 belangstellenden en 4 politiemannen teruggebracht aantal aanwezigen.

De eerste gehoorde getuige was Norman Cameron, directeur van het „College" te Georgetown.

Engelse electriciens in staking

Londen. — Ongeveer 30.000 electriciëns hebben gisteren in Engeland het werk neer gelegd. De vakbondsleiders hebben te kennen gegeven dat zij bereid zijn de staking voor onbepaalde tijd te laten duren en zo nodig haar uit te breiden, zodat nog meer leden van de 203.000 leden tellende bond er bij betrokken zullen zijn.

RUSSEN HOUDEN DUIKBOOT-OEFENINGEN

Taipeh. — Een Chinees nationalistisch blad meldt vandaag, dat twaalf Russische duikboten op 4 Januari jl. manoeuvres zijn begonnen buiten de haven Yoelin op het eiland Hainan ter hoogte van de Zuidelijke punt van communistisch China. Het was de eerste keer, dat meer dan tien Russische duikboten in Joelin zijn gesignaleerd sinds deze haven ruim twee jaar geleden tot een basis voor duikboten werd ingericht, aldus het bericht.

New York. — De „Radio Corporation of America" heeft bekendgemaakt een televisie-apparaat te hebben geconstrueerd, waarmee in korte tijd grote hoeveelheden bloed op afwijkingen door radio-actieve straling na een atoomontploffing kunnen worden onderzocht. Het apparaat, dat sanguinometer wordt genoemd, bestaat uit een kleine televisie-camera aan het oculair van een optische microscoop.

Wenen. — De Oostenrijkse regering heeft naar aanleiding van de jongste nota van Rusland een verklaring uitgegeven, waarin gezegd wordt, dat de Vier Grote Mogendheden blijkbaar bereid zijn de normale toestand in Oostenrijk te doen terugkeren.

Parijs. — De Internationale Katholieke Persunie zal van 3 tot 6 Mei haar vierde Internationale Congres houden. De drie vorige congressen zijn in 1930, 1936 en 1950, respectievelijk te Brussel en tweemaal te Rome, gehouden.

Westelijke Drie gereed voor Berlijnse Conferentie

Berlijn — De drie Westelijke ministers van buitenlandse zaken zullen waarschijnlijk reeds Vrijdag a.s. in Berlijn aankomen. Bidault zal vergezeld zijn van 17 ambtenaren van zijn ministerie onder leiding van de secretaris — generaal Alexandre Parodi, die in 1951 zijn land vertegenwoordigde op de mislukte conferentie met de Sovjet-Unie in Parijs.

Als de Oostenrijkse kwestie aan de orde komt zal mogelijk de Franse Hoge Commissaris in Wenen, Payart, eveneens worden uitgenodigd aan de onderhandelingen deel te nemen. De Britse delegatie telt 50 leden.

John Foster Dulles, de Amerikaanse minister, vertrekt Donderdag per vliegtuig uit de Verenigd Staten. De voornaamste woordvoerder van het State Department, Suydam, gaat enige dagen eerder om met andere Amerikaanse functionarissen regelingen voor de pers te treffen.

Er zullen in het internationale pershuis 202 telefoonverbindingen waarvan ongeveer 50 via de radio, beschikbaar zijn. Op de vierde, vijfde en zesde verdieping van het elf verdiepingen tellende gebouw, dat staat tegenover het gebouw van de geallieerde contrôleraad, zullen de verslaggevers kunnen werken, terwijl op de eerste verdieping een postkantoor zal worden ingericht van waar telefoonlijnen door het gehele gebouw lopen. Ook zullen er tal van telexaansluitingen worden gemaakt.

Sportnieuws

Haarlem. — De Nederlandse profwielrenner Aarie Voorting won de Nationale Cycle Cross bij Kraantje Lek bij Overveen in een uur 1 min. 44 seconden.

In Leiden is bij de Nederlandse turnkampienschappen heren Klaas Boot uit Alkmaar voor de vijfde maal Nederlands kampioen geworden met 206.5 punten.

De Nederlander Peter Pappenheim won in Vald'Isère (Frankrijk) de Nederlandse ski-kampioenschappen.

In Hamburg won de Nederlandse halfzwaargewicht Wim Snoek door k.o. in de eerste ronde van de Duitser Schirmann. De wedstrijd werd bijgewoond door 7.000 toeschouwers. Snoek was in uitstekende vorm en sloeg onmiddellijk zijn tegenstander voor negen tellen tegen de grond door een serie goed geplaatste linkse hoeken. Schirmann kwam weer overeind doch Snoek maakte er door een linkse hoek op de kaak, een stoot op de lever en nog een hoek tegen de kaak een snel einde aan.

„Schone vrouw belaagtMalenkov"

ITALIAANSE „PROFETEN" OVER HET JAAR 1954

Dit jaar zal een keurig jaar worden, waarschijnlijk een, zonder grote schokken, Alleen de Russische premier, Georgi Malenkov, zal op zijn hoede moeten zijn voor een schone vrouw, die nu al rusteloos door het Kremlin dwaalt. Tenminste, als men de grootmeesters en grootmeesteressen van de Italiaanse koffiedikkijkers mag geloven. Evenals vorige jaren hebben zij hun voorspellingen ten beste gegeven over de voornaamste gebeurtenissen, die de wereld staan te wachten. De kwestie van die mooie vrouw in het Kremlin is wel in staat om de geesten te boeien en Achille d'Angelo, die de betreffende voorspelling deed, had er zelf ook graag wat meer van geweten, maar op het critieke moment rinkelde de telefoon en de grote man geraakte buiten trance....

Achillo d'Angelo dingt naar de titel van „de ziener van Napels" en hij voorspelt, dat 1954 de bijeenkomst van de Grote Vier zal beleven en dat de weg gebaand zal worden voor definitieve overeenstemming in de wereld. D'Angelo heeft twee jaar geleden in Venetië een ontmoeting gehad met Churchill en vorig jaar voorspelde hij, dat Stalin en Eisenhower elkaar in 1953 zouden ontmoeten en ook, dat de strijd in Korea tot een eind zou komen. Dat was toen dus één voltreffer en één volstrekte misser. Nu ziet hij voor 1954 een groeiend verlangen bij de Russische satellieten om zich te bevrijden van de overheersing van het Kremlin. D'Angelo houdt nog steeds vol, dat Hitler in leven is, maar zijn befaamd snorretje heeft hij afgeschoren en hij draagt een blonde pruik. Hij houdt zich verborgen in een van de kelders van Oost-Berlijn en pas in 1960 komt hij te voorschijn. Ex-koning Umberto van Italië zal het middelpunt vormen van een politieke „storm", die er echter een zal blijken te zijn in een glas water.

De vliegende schotels zullen in groten getale aan de hemel verschijnen, maar men zal tot de ontdekking komen, dat ze een heel prozaïsche oorsprong hebben. „Koningin Elizabeth van Engeland (God behoede haar)", vervolgde D'Angelo, „zal in 1954 een chirurgische behandeling ondergaan en in Engeland zal een groot parlementariër sterven. Bloed zal worden vergoten in Egypte en Tito krijgt het zwaar te verduren."

Lelio Alberto Fabiani, de „ziener van Rome", laat zijn blikken dichter bij huis rondgaan. De dieren uit de stedelijke dierentuin, zo zegt hij, zullen de straat opvluchten en er zal ook een groot schandaal plaats hebben in de Italiaanse hoofdstad. De Romeinse adel heeft een aparte profetes, namelijk markiezin Emilia di Sant'Angelo. Zij ziet 1954 ook als een keurig jaar en wel speciaal voor de mannen. „Het nieuwe jaar", zo zegt zij, „wordt een mannenjaar."

In Palermo op Sicilië heeft zich de stem verheven van een nieuweling in het gilde der voorspellers. Renato Pera, die zich liefst „professor Savelli" laat noemen, ziet voor het komende jaar: „Grote beroering in het Noorden van Europa, een complot in het Kremlin en doodsgevaar voor een bekend orkestleider." Aan de riskante zijde van het vak is hij blijkbaar nog niet toe en dat wettigt goede hoop voor zijn toekomstige loopbaan in het koffiedik.

PRINSES MARGRIET IS JARIG

Hier zit de thans jarige prinses Margriet (tweede van links) lekker warm ingepakt tussen haar zusjes Irene en Marijke in de arreslee, waarmede de prinsesjes enige tijd geleden in Grindelwald tochtjes maakten. Prinses Margriet is vandaag 11 jaar oud geworden. Het zal feest zijn op Soestdijk. De Nederlandse Antillen verenigen zich in gedachte met feestend Nederland en wensen de jarige prinses van harte geluk op haar verjaardag.

Nederlandse waardering voor arbeid van minister Kernkamp

Vragen over defensie en Sticusa

's-Gravenhage. — In het afdelingsverslag van de Eerste Kamer over de begroting van Overzeese Rijksdelen was men het vrij algemeen eens met de regering dat het tijdstip thans niet opportuun is voor uitvoerige gedachtenwisselingen over Suriname en de Nederlandse Antillen, zowel als Nieuw Guinea; wat de West betreft, zulks in verband met het overleg van de Kleine Commissie.

Enige leden stelden er prijs op te verklaren omtrent de besprekingen van de Kleine Commissie optimistische verwachtingen te koesteren, mede dank zij de wijze waarop minister Kernkamp de weg effende, die kan leiden tot vertrouwenwekkend overleg.

Vele leden uitten hun waardering voor de wijze waarop de minister de hem toevertrouwde moeilijke taak vervult en brachten hulde aan zijn naaste medewerkers en adviseurs, zowel in Nederland als overzee.

Enige leden juichten toe, dat thans „overeenstemming is bereikt omtrent de grondslag van verdere besprekingen over de nieuwe rechtsorde".

Zij hadden voorts met zorgvuldigheid het inzicht van de minister overwogen, dat, daar „nu een door alle drie partijen aanvaarde basis is gevonden voor het voortgezet overleg" het weinig nut lijkt te hebben omtrent de inhoud van het zelfbeschikkingsrecht „opnieuw te discussiëren". Zij zouden echter gaarne vernemen of alle partijen de voorstellen van ultimo Juni hebben aanvaard als de overvangbare grondslag of slechts als uitgangspunt der nieuwe onderhandelingen.

De aandacht van deze leden was gevallen op verschillende mededelingen in Juni officieel aan de pers gedaan en op de aan de Tweede Kamer gegeven mededelingen omtrent de voorstellen. „Acht de minister het in overeenstemming met de aan de Staten-generaal verschuldigde deferentie dat aan de pers zonder voorbehoud een officiële mededeling wordt verstrekt, die pas maanden later en dan nog slechts onder voorbehoud aan de Staten Generaal wordt gedaan?"

Overigens waren zij van oordeel dat thans zekere misverstanden, bij de beraadslaging over dit onderwerp ten vorige jare gerezen, met voordeel uit de weg waren te ruimen. Ook zij wensten de regering „vruchtbare voorbesprekingen toe".

Vele leden konden niet nalaten een opmerking te maken die voor de Nederlands- Surinaamse- Nederlands Antilliaanse betrekkingen geldt, dat de graad van innigheid der samenwerking niet noodzakelijkerwijs wordt bepaald door de engheid der juridische banden, welke de samenwerking beheersen. Inzonderheid kwam het hun onredelijk voor om de ontwikkeling van de nieuwe rechtsorde meer aan banden te leggen dan de ontwikkeling der internationale rechtsorde, waarbij zij refereerden aan art. 58 en volgende van de grondwet.

Geest van samenwerking

Ettelijke leden bepaalden er zich toe met voldoening te constateren dat bij de verhouding Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen een geest van samenwerking en onderling elkaar verstaan de overhand krijgt.

Wat betreft de rapportering: vele leden vielen de regering ten aanzien van de rapporteringen betreffende artikel 73 van het Handvest bij.

Wat betreft de inwendige aangelegenheden: Verscheidene leden waarschuwden voor te ver gaande bemoeienis van de Staten-Generaal met inwendige aangelegenheden van de West-Indische Rijksdelen en achtten een bespreking in de kamer over loonverhoudingen, aantal artsen en dergelijke in Suriname en de Antillen minder gewenst. Dit vindt geen oorzaak — zo zeiden zij — in gebrek aan belangstelling voor Suriname en de Antillen doch in de door hen gehuldigde opvatting ten aanzien van de strekking der aan deze Rijksdelen toegekende autonomie..

In verband met de Defensie werd het bericht in het dagblad „De Telegraaf" over de onderhandelingen tussen Nederland en de Verenigde Staten over de Antilliaanse verdediging naar voren gebracht en de vraag gesteld welk departement die heeft gevoerd en of overleg is gepleegd tussen het departement van Buitenlandse Zaken en Overzeese Rijksdelen. Andere leden zouden het op prijs stellen nadere inlichtingen omtrent de defensie van Suriname en de Antillen te mogen krijgen.

Over de Sociale en economische toestanden in Suriname en de Antillen werd eveneens in het verslag gesproken. Vele leden — zo wordt gezegd — volgen de sociale en economische ontwikkeling in Suriname en de Antillen met belangstelling en willen dat de regering deze direct en indirect bevordert. Zij vroegen zich af of de voorlichting in Nederland inzake de vestiging van industrieën in Suriname en de Antillen wel voldoende is. Zij vroegen hoe het komt dat betrekkelijk weinig emigranten hun keuze op beide Rijksdelen laten vallen.

Vele leden ontvingen ook gaarne inlichtingen over het bezoek van minister Mansholt aan Suriname, in het bijzonder ten aanzien van de uitlating van de minister dat Nederland in dit opzicht nog belangrijk werk kan vervullen, ongeacht de ontwikkeling van de politieke verhouding tussen Nederland en Suriname.

Ettelijke leden zijn van oordeel dat hetgeen het Welvaartsfonds in Suriname tot stand bracht de juistheid aantoont van de door de regering gevolgde politiek. Zij spraken de wens uit dat door de oprichting van een Surinaamse stichting, de ontwikkeling van Suriname met Nederlandse hulp en zo nodig met nieuwe investeringen van Nederlandse zijde verder zal worden bevorderd.

Andere leden vroegen of de wijze van besteding der gelden van het Welvaartfonds tot tevredenheid stemt en of de gelden niet zijn verdeeld over een zo groot aantal objecten dat de getroffen voorzieningen niet meer het karakter hebben gekregen van „reparatie" dan van „nieuwbouw".

Over de Sticusa werd gevraagd of de besteding van de sticusagelden in Suriname en de Nederlandse Antillen niet een te eenzijdig karakter draagt en of die besteding niet meer gericht is op het helpen optreden van Nederlandse artisten dan op het leggen van een breed geestelijk contact.

Zij vroegen zich af of de studie in Nederland van Surinaamse en Antilliaanse studenten niet wordt belemmerd door de veel straffere en formelere eisen ten aanzien van de af te leggen examens en over te leggen diploma's dan in de Angelsaksische landen het geval is. Zij meenden te weten dat de Verenigde Staten een dergelijke studie op velerlei wijzen stimuleren en dat daar faciliteiten worden verleend, die in Nederland bij een soepeler regeling ook verleend zouden kunnen worden.

NIEUWE OLIE-MIJ IN BIRMA.

Rangoon. — De Regering van Birma heeft een overeenkomst getekend voor de oprichting van een gemeenschappelijke olie-onderneming, met drie Engelse maatschappijen, nl. de Burman Oil Company, de Indo-Burma Petroleum Company en de British Burma Petroleum Company.

De oprichting van de nieuwe onderneming, genaamd Burma Oil Company (1954) heeft ten doel Birma in staat te stellen in de eigen behoefte aan petroleumproducten te voorzien. De maatschappij zal 4500 vaten per dag raffineren. Het doel is uiteindelijk 10.000 vaten per dag te raffineren en daarmede de vooroorlogse winstgevende exporthandel in petroleumproducten te hervatten. De regering van Birma zal onmiddellijk 33 procent belang verwerven in de productie en raffinage van de olie in Birma, met de mogelijkheid dit percentage tot iedere grens te verhogen, zodra en wanneer zij dit wenst.

In het Koninklijk Paleis te Amsterdam werd de nieuwjaarsreceptie voor het Corps Diplomatique gehouden. Na afloop inspecteerde het Koninklijk Paar de erewacht van de Koninklijke Marine.

Diesel belasting verminderd tot f. 300.-

Bromfietsen kunnen vrij „brommen"

Willemstad. — Bij de toepassing van de „Motorrijtuig- en motorbootbelasting-verordening" die op 30 December 1952 door de Eilandsraad is vastgesteld, kwam de wenselijkheid naar voren daarin enkele wijzigingen aan te brengen.

Het tarief voor motorrijtuigen die door dieselmotoren worden voortbewogen gaf aanleiding tot gerechtvaardigde critiek, daar bleek dat dit tarief onevenredig hoog is in vergelijking tot het tarief voor motorrijtuigen met benzinemotoren. Het kwam voorts gewenst voor een gematigd tarief voor te stellen voor de rijwielen die mede door een mechanische kracht worden voortbewogen z.g. bromfietsen.

In het belang van de handel in tweede-hands auto's werden verder in het ontwerp ruimere faciliteiten opgenomen ter verkrijging van nummerplaten, die op verschillende auto's kunnen worden gebruikt.

Tengevolge van de voorgestelde wijzigingen zal circa ƒ 6500.— aan belasting worden gederfd.

Voertuigen, die geen eigenlijke motorrijtuigen zijn en slechts sporadisch gebruik maken van de openbare weg vallen buiten de belasting.

Door de voorgestelde wijziging wordt een reeds jaren gevolgde praktijk, nl. dat geen belasting wordt gevorderd voor tractoren, landbouwmachines, steekwagens enz., gesanctioneerd.

Het aantal „bromfietsen" is momenteel nog gering, doch het moet niet uitgesloten worden geacht dat het gebruik ervan in de eerstvolgende jaren zal toenemen.

Inwilliging van het verzoek der importeurs om de voor deze eenvoudige vervoermiddelen relatief hoge belasting te herzien en daardoor dit economische transportmiddel meer in het bereik van de minder draagkrachtigen te brengen, is naar de mening van het BC alleszins verantwoord.

Diesel import in gevaar?

Het gebruik van transportmiddelen met dieselmotor biedt, vergeleken met het gebruik van transportmiddelen met benzinemotor dermate belangrijke voordelen dat het redelijk is deze categorie van vervoermiddelen in de motorrijtuigbelasting zwaarder te belasten.

Zulks geschiedde dan ook ingaande 1 Januari 1953.

Van de zijde der importeurs is echter nadien tegen het bedrag der belasting ernstig bezwaar gemaakt daar de hoge belasting de invoer van dit economische vervoermiddel in de weg zou staan.

Bij onderzoek bleek o.m., dat bij aanschaffing van een met dieselolie gedreven motorvoertuig rekening moet worden gehouden met de volgende factoren:

a. de aanschaffingskosten zijn hoger dan van een soortgelijk motorvoertuig met benzinemotor;
b. de kosten van normaal onderhoud en reparatie zijn eveneens iets hoger;
c. het brandstofverbruik per K.M. is lager;
d. **dieselolie is, afgezien van de belasting,** aanmerkelijk goedkoper dan benzine;
e. het gebruik van dieselolie is vooral goedkoper doordat op benzine belasting drukt en op dieselolie niet.

De sub a. en b. genoemde hogere kosten worden ruimschoots opgeheven door de voordelen genoemd onder c. tot en met d. Speciaal de aanschaffing van zwaardere wagens (grote trucks en autobussen) is zeer aanlokkelijk, daar het dieselolie-verbruik per K.M. voor zwaardere wagens relatief afneemt.

Geconstateerd moet echter worden dat de voor motorrijtuigen met dieselolie-tractie ingevoerde belasting de voordelen, hiervoren genoemd, in vele gevallen doet verdwijnen.

Een voorbeeld moge een en ander verduidelijken.

Bij vergelijking van een motorrijtuig met benzinemotor met een motorrijtuig met dieselmotor in de klasse van een normale pick-up blijkt, dat hij een aantal te verrijden K.M. van 24.000 per jaar het brandstofverbruik in het eerste geval ongeveer ƒ 500.— bedraagt en in het tweede geval ongeveer ƒ 500.— bedraagt en in het tweede geval ongeveer ƒ 120.—. Een verschil dus van ƒ 380.—, terwijl de voor dieselmotoren verschuldigde belasting ƒ 600.— bedraagt!

Naarmate een meer intensief gebruik van het motorvoerutig wordt gemaakt verdwijnt het hiervoor aangegeven verschil, doch eerst bij een te verrijden aantal K.M. van 36.000 per jaar wordt de hogere belasting geheel gecompenseerd door het lagere bedrag aan brandstofverbruik.

Een zodanig intensief gebruik heeft op dit eiland echter slechts in uitzonderingsgevallen plaats (autobussen).

In verband met het vorenstaande meent het BC, dat een heffing van ƒ 300.— per jaar, in plaats van ƒ 600.— per jaar, redelijk is te achten.

Nieuw Politieblad verschenen

Willemstad. — Van een nieuw aangesteld redacteur (de heer Kion) ontvingen wij het eerste nummer van de Hermandad. De redactie van dit gestencilde nummer wordt gevormd door de heren Jaap Kion, Piet Kraayer, die zich als een uitstekend tekenaar ontpopte, — en Antoon Bakker. Een opwekkend voorwoord van de wnd commissaris van Politie, de heer Botterweg, vermeldt dit blad, dat op keurige wijze is verzorgd ook. Buiten een leuke beschouwing van de heer Kion werden wij getroffen door een aantal tekeningen van de hand van de heer Kraayer. Over een heel recent geval van journalistieke voorlichting omtrent **de gedragingen van de politie,** wist de heer Kraayer een compleet stripverhaal te tekenen.

Veel succes, Hermandad!

Maansverduistering

Willemstad. — Wij waren in de donkere kamer van de Curaçaose Camera Club bezig met de behandeling van donkere-kamer-problemen en net had de cursusleider A. Fischer de adspirant vergrotingskokerman er op gewezen dat door sterke diafragmering van de vergrotingslens langere belichtingstijden mogelijk zijn, of ook de zon ging fungeren als diafragma voor het maantje. De maan werd min of meer onzichtbaar. Het natuurverschijnsel was uitstekend te volgen. Tegen kwart voor tien was er niets meer van de maan te zien, maar later kwam die weer op en tegen half een des ochtends stond ze weer loodrecht in alle (volle manen) glorie boven ons hoofd.

HOOFDAGENT WEER HERSTELD.

Willemstad. — Naar wij vernemen is hoofdagent Valkenberg, die enkele weken geleden tijdens een speurtocht in het Derde District een ongeval over kwam, werd vorige Zaterdag uit he hospitaal ontslagen. Hoewel de heer Valkenberg zo goed als hersteld is moet hij nog enige tijd onder behandeling van Dr Hugenholtz blijven Wij hopen de heer Valkenberg spoedig weer terug te zien bij de Vreemdelingendienst.

WAAROM NIET IN DE BREDESTRAAT?

Willemstad. — Enige tijd geleden schreven wij over de noodzaak van een postkantoor op Otrabanda. Een noodzaak, die des te meer klemde, nu het nieuwe postkantoor voor de Otrabandisten nog moeilijker te bereiken valt.

Naar wij vernamen, bestaan er plannen om in het oude woonhuis van dr Engels aan het Molenplein een hulp postkantoor onder te brengen.

Een mededeling, die Otrabanda met vreugde vernam, doch toch enig onbegrip heeft gewekt. „Want", zo vernamen wij uit Otrabanda-handelskringen, „waarom in zo'n uithoek van het stadsgedeelte, **waarom niet meer centraal** gelegen in Otrabanda's Bredestraat?" En er zijn heel wat argumenten, welke pleitten voor een meer centrale plaats. Deze plaats kan gemakkelijk gevonden worden in de oude showroom van de Pontiac. De benedenruimte is voor de zegellokketten enz. Men behoeft, zoals wel in het Molenplein het geval is, geen trap op te lopen.

WETBOEK VAN STRAFRECHT

Verschenen is het eerste deel van de nieuwe, geheel herziene, 6e druk van het Wetboek van Strafrecht, verklaard door Mr T. J. Noyon, opnieuw bewerkt en herzien door Prof. Mr G. E. Langemeijer, Advocaat-Generaal van de Hoge Raad der Nederlanden.

Het werk zal ditmaal in twee delen van ongeveer 800 bladzijden elk, compleet zijn. Deel II verschijnt in het voorjaar van 1954.

Prof. v.d. Grinten over Trustverhouding

Willemstad. — Gistermiddag zette Prof. Van de Grinten zijn voordrachtenserie onder auspiciën van het Comité tot Bevordering van de Wetenschappen voort. Prof. v.d. Grinten behandelde het onderwerp Trustverhouding. Uitvoerig behandelde spr. de verschillende onderdelen van de trustverhouding, o.a. de verhouding van voogd-curator tot de minderjarige, waarvan de curator de rechten en belangen behartigt. De voogd-curator treedt in rechten op voor de minderjarige, en behartigt diens belangen en behandelde daarbij de rechten van de curator en die van de minderjarige.

In dit verband kwam prof. v.d. Grinten te spreken over de trustee, waarbij in het bijzonder de vraag, in hoeverre men zijn eigen rechten kan overdragen aan een trustee, van belang is. De grenzen hiervan zijn met weinig zekerheid vast te stellen.

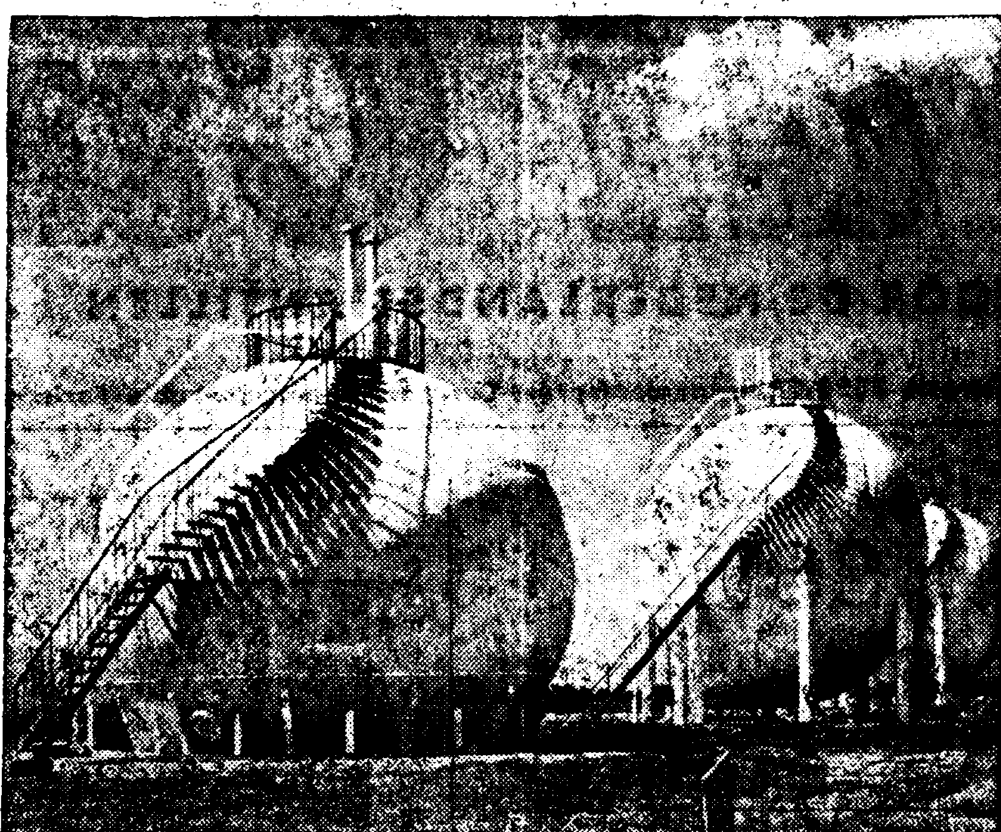
Prof. v.d. Grinten stelde als voorbeeld een comité, dat gelden inzamelt voor een rampenfonds of iets dergelijks. Naar sprekers mening kan de verhouding van de leden van het comitè m.b.t. het geld als een trustverhouding worden aangemerkt. Het geld wordt ingezameld en de leden van het comité zijn dus gerechtigd om over het geld volgens rechten, te beschikken. Waarop spr. verder inging over het onderwerp, het beschikkingsrecht. In hoeverre kan een trustee over het kapital van de trustgever beschikken? De zakelijke rechten bleken onsplitsbaar. Wel is een splitsing mogelijk van het beschikkingsrecht in beschikkingsen genotsrecht.

Uitvoerig ging spr. in op het geval van eventuele schulden van de trustee. Spr. weidde eveneens uit over het noodzakelijke van de rechtsgeleerde, om op de hoogte te zijn met de basis, waarop de trustverhouding werd aangegaan.

Na de boeiende voordracht werd er gelegenheid gegeven om vragen te stellen, waarvan enkele toehoorders een dankbaar gebruik maakten.

Morgenmiddag zal Z. Exc. Minister Donker in de Statenzaal spreken over de grondlijnen van het nieuwe Burgerlijk Wetboek.

Het KLM-vliegtuig, dat Vrijdag van Amsterdam vertrok, landde Zondag 10.35 uur op Plesmanvliegveld; het KLM-vliegtuig, dat Zaterdag vertrok, landde Zondag 14 uur. Het KLM-vliegtuig, dat Zaterdag van hier vertrok, landde Zondagavond 22.33 uur Ned. tijd op Schiphol.

Vierendertig millioen liter vloeibare chemicaliën kunnen worden opgeslagen in deze enorme bolvormige tanks op de terreinen van de nieuwe „National Petro-Chemicals Corporation"-fabrieken te Tuscola, Illinois (V. S.). De bouw van het bedrijf heeft vijftig millioen dollar gekost.

Belangrijke Commissie vergadering

Willemstad. — Naar wij vernemen zullen de Staten op Donderdag 21 Januari as. in commissievergadering bijeenkomen. In bedoelde vergadering zal de voorzitter van de Regeringsraad, mr dr M. F. da Costa Gomez een bespreking houden met betrekking tot het werklozenprobleem. Hij zal de Staten machtiging vragen om, vooruitlopend op de openbare behandeling van de begroting 1954, gelden te mogen aanwenden voor het doen uitvoeren van werken, welke op de Kapitaalsdienst van de begroting staan.

Eveneens zullen, vooruitlopend op de behandeling van de Suppletoire Begroting 1953, gelden aangevraagd worden, teneinde de Stichting Reclassering en Kinderbescherming de helft van het op de Begroting gebrachte bedrag uit te keren.

R.T.C. Receptie

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van Zaterdag vernemen wij, dat de cocktailparty, welke door het Eilandsbestuur van Curaçao wordt aangeboden, plaats zal vinden op Donderdagavond van 18 tot 20 uur.

DE SURINAAMSE RTC DELEGATIE IN DE JPF-CLUB

Willemstad. — De Surinaamse RTC-delegatie zal Vrijdagavond in de JPF-club de gast zijn van de JPF. Mr Pos zal onder meer het woord voeren, de mogelijkheid is niet uitgesloten, dat ook andere RTC-delegatieleden het woord zullen voeren.

Deze samenkomst is ook voor belangstellende niet-leden toegankelijk.

Altagracia-feest te Steenrijk

Willemstad. — De parochie van Steenrijk is heden in de dagen van voorbereiding voor de viering van zijn Parochiefeest: het feest van La Virgen de Altagracia, hetgeen, gelijk bekend, tevens het feest is van de Dominicaanse kolonie op ons eiland. Dit jaar wordt deze plechtigheid met teneer luister gevierd, omdat daarmede een aanvang gemaakt wordt met de plechtigheden van het Mariale Jaar.

Te dien einde is dan ook een gewijde redenaar van Santo Domingo uitgenodigd en Zaterdagavond op Curaçao gearriveerd. Zijn naam is Revdo Julian León Robuster S.J., Professor op het Seminarie te Sto Domingo.

Zondagavond werd in dit verband door de Commissie van het Mariale Jaar een feestelijke bijeenkomst georganiseerd, die door zeer vele belangstellenden werd bijgewoond. Zowel het dames-koor van de parochie van Steenrijk, onder bekwame leiding van de heer Frank Davelaar, als het koor van de Confradía van Coromoto, bracht toepasselijke gezangen ten gehore, die door de heer Dominico Herera aan de piano werden begeleid.

Het declamatorisch gedeelte werd verzorgd door Mej. Mavis Berg, die een Leyenda van de H. Maagd in poëzie-vorm, geschreven door de heer H. Evers, voordroeg. De heer Evers zelf bracht een Maria-verhaal ten gehore, geschreven door Cornelio Martina, terwijl ook Mej. Th. Herera een toepasselijke declamatie hield. Pater Robuster hield een toespraak, waarin hij de banden tussen Curaçao en Sto Domingo belichtte.

Wat de verdere viering van het feest betreft, kunnen wij nog melden, dat tot Woensdag as. er iedere morgen om 6.30 uur een gezongen H Mis zal zijn in de kerk van Steenrijk en des avonds om 18 uur lof met feestpredicatie.

Op Donderdag, de feestdag zelf, zijn er H.H. Missen om 5 en 6 uur, terwijl om 7 uur de Plechtige H. Mis zal worden opgedragen door de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy. Om half 7 des avonds wordt het Plechtig Sluitingslof gecelebreerd met feestpredicatie in de Spaanse taal en Processie.

Wij twijfelen er niet aan, of, gelijk aan andere jaren, ook in dit Mariale Jaar zal de belangstelling der gelovigen overvloedig zijn.

PROGRAMMA VAN DE „HERMANDAD ALTAGRACIA"

Willemstad. — Het programma van de feestviering ter ere van Virgen de la Altagracia voor vandaag meldt: Hedenavond is er een Plechtig Triduum, die gehouden wordt in de kerk van Steenrijk door de Zeer Eerw. Pater Julian León Robuster S.J. van Sto Domingo.

Feestnummer „Spectator"

Willemstad. — „Spectator", het orgaan van het Radulphus College, is vandaag in feestgewaad verschenen ter gelegenheid van de plechtige inzegening en openstelling van deze onderwijs-instelling op morgen, Woensdag 30 Januari. De Gouverneur, Mgr v.d. Veen Zeppenfeldt, landsminister Sprockel en Gezaghebber Gorsira schrijven ieder op hun wijze over dit belangrijke feit. Natuurlijk zijn ook de directeur van de school, fr. Gualbert, alsmede de voorzitter van het feestcomité, de heer Strooij; fr. Martinus, architect De Vries en vele andere oudere en jongere medewerkers van de partij.

Er zijn prachtige foto's van de nieuwe school, en de vaste rubrieken ontbreken niet. Een zeer goed verzorgd, feestelijk uitziend, extra dik nummer van de „Spectator", waarmede de redactie eer inlegt.

„IK HEB GEEN CENT GEHAD"

Willemstad. — Enkele dagen geleden kwam het busje no. 8854-C in de stad. Dit is geen bijzonderheid, het heeft nu eenmaal de route naar de stad. Wat wel eigenaardig was, dat de bestuurder, Juan Moizes Winklaar, kwaad werd toen men hem vroeg, hoeveel geld hij wel van het Parket had gekregen. Juan Moizes had namelijk op de dag van de ontdekking van de stoffelijke resten van de beide kinderen Sophia, de gevangene **in gezelschap** van een rechercheur en een agent van Politie van het Derde District, vanuit de knoekoe naar St. Martha vervoerd. Dat Juan op de genoemde vraag vertoornd raakte, is begrijpelijk, want zoals hij verklaarde, heeft hij voor genoemd vervoer geen „rooie" cent ontvangen. Was de beloning van ƒ 250.— al verdeeld, zodat er geen gulden meer over was gebleven om het busje te betalen,

DE WANDEN WORDEN OPGERICHT

Willemstad. — Met de bouw van de eerste Betona-pre-fab-woning op Koraal Specht is begonnen. Hedenochtend werden onder supervisie van de heer Roozendaal van de Betonafabrieken te Zaandam de wanden opgericht. De bouw zal enige tijd vergen, omdat tijdens de opzet van deze eerste woning onderricht wordt gegeven. De bouw van de tweede woning zal in een aanmerkelijk sneller tempo geschieden.

L.W.V. gaat over tot een nieuw procédé

Willemstad. — Bij de Landswatervoorziening is men reeds geruime tijd bezig met een experiment, dat het distillatie proces dermate gunstig beinvloedt, dat belangrijke voordelen op economisch terrein behaald kunnen worden. Hedenochtend werd het Bestuurscollege en enkele genoden, alsmede de pers, rondgeleid door de plant aan de Penstraat.

De heer P.A. van Stuivenberg, die het gezelschap rondleidde, maakte ons met het labyrinth van pijpen en leidingen spoedig vertrouwd. Het oude systeem kom hier op neer, dat het water geleidelijk verwarmd wordt door middel van stoom en voorverwarmers, waarna de eigenlijke distillatie begint. De kalkaanzetting aan de coils in de voorverwarmers was echter zóveel, dat men om de 17 dagen de gehele coils uit de ketels moest verwijderen om deze schoon te maken. Onder stricte geheimhouding en met de volle medewerking van Mr Dr da Costa Gomez, die de volle verantwoording op zich durfde nemen, werd toen een nieuw procedé beproefd, dat tot hoopvolle resultaten heeft geleid.

Bonairiano gedrukt

Willemstad. — Wij ontvingen de tweede aflevering van „Bonairiano" onder redactie van de actieve L. D. H. Gerharts, die, waar het de belangen van Bonaire betreft, weer actief op de bres staat en waarmede het eiland zijn voordelen kan doen. Zo is „Bonairiano" in een keurig drukpakje gestoken, foto's verluchten het geheel en een moderne opmaak doet het zijne er aan toe om „Bonairiano" een heus krantenuitzien te verlenen.

Succes roepen wij de redactie toe alsmede een uitgebreide lezerskring. Wij zijn de mening toegedaan, dat „Bonairiano" in een grote behoefte voorziet en in zijn publicaties een groot aandeel kan hebben in de oplossing der moeilijkheden, die Bonaire thans heeft met een zo'n onhandelbare eilandenregeling.

N.R.U. verzorgt programma's

Willemstad. — De Nederlandse Radio Unie, de NRU, zal, naar wij van de zijde van de Curom vernemen, programma's op de plaat te beschikking stellen van de Curom. Het betreft hier een uittreksel van de programma's van de grote Nederlandse omroepverenigingen. Bedoelde programma's worden eens per week en in een tijdsduur van een uur uitgezonden. De bedoeling is deze programma's binnenkort op minder kostbaar materiaal op te nemen en wel op tape. De samensteller van deze programma's is de heer Lex Vervuurt.

De NRU sprak in de brief, waarin deze programma's werden aangekondigd, de hoop uit, dat dit zal bijdragen tot bestendiging van de goede betrekkingen tussen Nederland en de Nederlandse Antillen.

SMALFILMLIGA CURACAO

Willemstad. — In de Filmkit wordt morgenavond een interessante avond belegd. Vertoond worden: „Magische Kunst": enkele gedeelten van de door Werkgroep I vervaardigde films, voorts films van de leden; R. Edelenbosch houdt een praatje over de projector; „Babalú" en „Willemstad, voorheen en thans", 16 mm films van het film-echtpaar Tita en Frank Chumaceiro.

Jhr. Sandberg enthousiast over nieuwbouw in Caracas

(Van onze verslaggever)

Willemstad. — In een onderhoud, dat wij dezer dagen mochten hebben me Jhr. Sandberg, directeur van het Amsterdams Stedelijk Museum, die enkele dagen op Curaçao vertoeft, deelde deze ons interessante bijzonderheden mede over zijn bevindingen in Sao Paolo, waar hij, zoals onze lezers reeds bekend is, enige tijd vertoefde in verband met het feit, dat hij jurylid was van de Tweede Biennale aldaar. Bovendien maakte de Amsterdamse museum-directeur van de gelegenheid gebruik zich een beeld te vormen van de Braziliaanse stedenbouw, terwijl hij op zijn reis naar de Nederlandse Antillen ook Caracas aandeed en daar een machtige indruk kreeg van de moderne wijze, waarop deze stad zich tot een wereldstad aan het ontwikkelen is.

Jhr. Sandberg deelde zijn jurylid-schap met James Johnson Sweeney, directeur van de Guggenheim-collectie te New York; Herbert Read, de belangrijke Engelse kunstcriticus; Bernard Derival, Rodolpho Palluchini, Max Bill, secr.-gen. van de Biennale te Venetië, een abstract kunstenaar, die twee jaar geleden de Grote Prijs verwierf; George Romero Best, Argentijns kunst-criticus; Mario Pedrosa en Sergio Milet, beiden uit Brazilië.

Het initiatief tot de Braziliaanse Biennale, die thans voor de tweede maal gehouden werd, nam de grootindustrieel Francesco Matarazzo, die zijn grote liefde voor de kunst in de daad van een modern maecenaat omzette. De hoofdprijs van 200.000 cruzero's werd toegekend aan de Franse beeldhouwer Henri Laurens, terwijl eveneens voor een prijs in aanmerking kwamen de Amerikaanse beeldhouwer Alexander Calder en de Engelsman Henry Moore. Prijzen van 50.000 cruzeros vielen ten deel o.a. aan de Mexicaanse schilder Tamayo en de Nederlander Vordemberge. Een werk van Karel Appel werd aangekocht.

De Nederlandse inzending van 50 schilderijen maakte veel furore. De namen der inzenders maakten wij gisteren reeds bekend.

Jhr. Sandberg zeide een grote indruk te hebben gekregen van de architectuur van Sao Paolo, die hij als zeer modern bestempelde, evenals die van Rio de Janeiro trouwens, welke beide steden tezamen ongeveer vijf millioen inwoners tellen.

Voorschriften als die, welke het bouwen van panden van minder dan 17 verdiepingen in het centrum van Sao Paolo verbieden, geven wel enig idee van de grootse wijze waarop de Brazilianen hun stedenbouw trachten te realiseren. De architectuur is geheel van deze tijd en leunt in geen enkel opzicht tegen oude stijlen aan. De gebouwen rusten veelal op zuilen, terwijl ramen en balcons de decoraties vormen à la Le Corbusier. De geestelijke vader van deze hypermoderne nieuwbouw is de town-planner Alphonso Reidy.

Het bezoek aan Caracas is voor Jhr. Sandberg een sterke belevenis geweest, zoals hij ons vertelde. De manier, waarop de stad werd „omgeploegd" om aan de eisen van het moderne verkeer tegemoet te komen, heeft een geweldige indruk op hem gemaakt.

De heer Sandberg was enthousiast over wat hij in het nieuw universitair centrum gezien had. Een der beste architecten ter wereld, de Venezolaan Carlos Villanueva is van deze wetenschaps-stad de geestelijke vader.

Met hem heeft hij een rondgang gemaakt door het universiteits-centrum waarover hij enthousiast was. In dit fabelachtig project zijn de gebouwen en inrichtingen voor geestelijke en lichamelijke ontwikkeling op een practische en aesthetische wijze gecombineerd. Tegenover de aula's (waarvan de grootste enkele duizenden personen kan bevatten), het directie-gebouw en de bibliotheek staan twee stadions met zwevende tribunes, een cantine en een restaurant voor de studenten. Het geheel is door een overdekte omloop verbonden en geeft dus gelegenheid, zoals Jhr. Sandberg het uitdrukte, tot de beoefening van de peripathetische school.

Architect Villanueva heeft overal met kunstenaars samengewerkt. Mozaïken, tegeldecoraties en beeldhouwwerk zijn zeer kunstzinnig en perfectioneren de prachtige stijl van het centrum.

Alexander heeft in de gehoorzaal een nieuw systeem van acoustiek door middel van loshangende vlakken in practijk gebracht.

De totaal indruk van Jhr Sandberg over Caracas luidt: Zeer modern, artistiek verantwoord, een pracht stad die een roemrijke tijd tegemoet gaat.

Softball geschil accuut?

Willemstad. Heden deed het Hof uitspraak in het slepend Softballgeschil. Het Hof verklaarde het vonnis van het Gerecht in Eerste Aanleg gedeeltelijk vernietigd door de op 1 September van het vorig jaar gehouden verkiezing van een nieuwe CSB-bestuur nietig te verklaren. Daarentegen werd het vonnis bevestigd voor zover het betreft de eis, dat de bestuursleden de verplichting zou worden opgelegd om binnen een bepaalde termijn een nieuwe vergadering te beleggen op straffe van een dwangsom van ƒ 100.— per dag.

Laatstgenoemde allinea dient zó te worden gelezen, dat de leden van de CSB zelf moeten overgaan tot het uitschrijven van een ledenvergadering. Slechts indien blijkt, dat men op deze wijze niet tot een verkiezing van een nieuw bestuur zou kunnen geraken, kunnen de leden alsnog de rechter verzoeken de CSB te veroordelen een vergadering te beleggen. Voor de CSB trad als rechtskundige op mr dr G. van Ginsbergen; voor Dep. Venezuela practizijn R. J. Isa.

Wij kunnen uit bovenstaande tevens afleiden, dat het bestuur Diaz het wettige bestuur niet is. Gaan de moeilijkheden nu opnieuw beginnen?

VOLLEYBAL-COMPETITIE

Dinsdag 19 Januari op het Thomascollege, Hoogstraat, Otrabanda: Sithoc I — M.K. Suffisant I 20 uur.

Woensdag op Sportterrein van Kwiek Pater Euwensweg: Sithoc II — Kwiek 20 uur en op de Marinebasis te Parera: MLD Squadron I — Asiento II 20 uur, MBS Parera — Jan Thiel 21 uur.

NIEUW BESTUUR VOOR C.C.C.

Willemstad. — In de vergadering van de Curaçaose Camera Club werd het nieuwe bestuur als volgt gekozen; voorzitter, F Fischer, de andere functies zullen worden ingenomen door de heren W. Pim, R. Makkinga, E. Senior en J. v.d. Graaf. De juiste functies die laatsgenoemden zullen innemen zijn nog niet vastgesteld. Verder werden er vijf nieuwe leden aangenomen.

Het verenigingskampioenschap

C.S.C. won in spannende finale de beker

Willemstad. — Onder een, voor plaatselijke wedstrijden, zeer grote publieke belangstelling, werden op de banen te Mundo Nobo, de laatste wedstrijden verspeeld voor bovengenoemde kampioenschappen. Het zijn zeer spannende wedstrijden geworden en vooral in de wedstrijd tussen Mej. Jansen/Hr Rudolph van C.S.C. en de heer en mevr. Kion van de P.S.V. werd verwoed om de overwinning gestreden. Het was een zeer aantrekkelijke wedstrijd met vele spannende momenten, waarbij het uiteindelijk aan Mej. Jansen/Hr Rudolph gelukte deze spannende wedstrijd met 6-4: 2-6: 6-4 te winnen .

Een eveneens aantrekkelijke wedstrijd was die tussen Mevr. Nijboer/hr Phillip van R.C.C. en Mevr. v.d. Kommer/hr v. Aarum van de K.L.M., waarbij eerstgenoemden echter van een duidelijk overwicht blijk gaven. Mevr. Nijboer/hr Phillip wonnen deze wedstrijd met 6—2, 6—2. De heer Kion nam na afloop het woord om de prijzen aan de winnen verenigingen uit te reiken. Alvorens hiertoe echter over te gaan, wilde hij toch nog even constateren, dat, ondanks de ongunstige Zaterdagavond, waarop deze wedstrijden werden verspeeld, deze kampioenschappen toch een steeds groter publiek hebben getrokken en aan velen sportieve vreugde hebben geschonken.

Hij bracht namens onze tennisgemeenschap dank aan de heren Rudolph en Broer, die zes maanden lang steeds bij deze wedstrijden aanwezig waren om deze een goed verloop te doen hebben. Hij benadrukte hierin, dat het steeds enkelingen zijn, die zich ten volle voor de sport geven, doch dat we een heleboel lieden hebben, die steeds de mond over sport vol hebben, alles beter weten en overal critiek op hebben, doch, wanneer het op werken en vooral **„doen"** aankomt, nooit thuis geven.

De heren Rudolph,, Broer en de Junior Sydney Daal mochten voor de grote steun, die zij de Bond tijdens deze wedstrijden hebben verleend een boekwerk in ontvangst nemen.

Vervolgens dankte hij in sympathieke bewoordingen de heer Chumaceiro voor het beschikbaar stellen van de fraaie beker, een sieraad, zoals wij hier nog niet hebben gezien, alsmede de heer Kappel, die eveneens een beker beschikbaar stelde voor de tweede eindigende vereniging. Met enkele welgekozen woorden reikte hij vervolgens de prijzen aan de winnaars uit.

Hierna nam nog de heer Cuales het woord, die als voorzitter van de R.C.C. dank bracht aan de dames van de P.S.V., die op zo'n sportieve wijze voor de R.C.C. in deze wedstrijden zijn uitgekomen, daar de R.C.C. anders wegens gebrek aan dames, niet had kunnen deelnemen. Hij overhandigde als blijk van grote erkentelijkheid de dames Nijboer en Damsteegt een fraaie poederdoos. Een zeer sportieve geste.

Tot slot sprak de heer Chumaceiro nog enkele woorden van dank tot allen, die aan het welslagen van het tournooi hadden medegewerkt. Een zeer succesvol einde van deze eerste verenigingskampioenschappen.

Eindstand.

C.S.C. gesp. 20, gew. 14, verl. 6 en 28 pt; R.C.C. gesp. 20, gew. 12, verl. 8 en 24 pt; P.S.V. gesp. 20, gew. 9, verl. 11 en 18 pt; P.O.C. gesp. 20, gew. 8, verl. 12 en 16 pt; K.L.M. gesp. 20, gew. 6, verl. 14 en 12 pt.

ARUBA

UITREIKING ERETEKEN

Oranjestad. — Gisteren werd door de Commandant Mariniers, Majoor Veenhuijs, namens de minister het ereteken voor 15-jarige eervolle dienst uitgereikt aan Ds Oegema.

VERTROKKEN

Oranjestad. — Gisteren vertrok van het vliegveld Dakota de Luitenant der Mariniers Van Heek, die hier de dienst van O. & O. leidde, naar Miami. Hij zal daar een maand van zijn vacantie doorbrengen en keert dan terug naar Nederland.

BURGERLIJKE STAND

Oranjestad. — Geboren op: 2 Jan. dochter van J. Leslie en I. Griffith, dochter van P. Geerman en E. Henriquez, zoon van J. Luidens en E. Abath, zoon van J. Visser en C. Lampe; 3 Jan. zoon van H. Reeder en P. Martijn; 4 Jan. zoon van E. Sint Jago; 5 Jan. dochter van B. Bernabela en A. Albertus, dochter van H. Warner en V. Woods, dochter van J. Croes en G. Kelly, zoon van F. Hellement en V. Orman, zoon van L. Koolman en R. Chirino; 6 Jan. zoon van M. Croeze en C. Croeze dochter van J. Kock en V. Lacle, zoon van L. Kelly en M. Roga. 7 Jan. dochter van J. Chajadi en P. Winklaar, dochter van H. Figaroa en J. Simileer, zoon van J. Willems; 8 Jan. dochter van E. Dirksz en C. Kafine, zoon van P. Maduro en C. Julia, zoon van G. Sijtsma en C. Ruiter.

INTEREILAND VOETBALTOURNOOI

Oranjestad. — Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van R.C.A. zal dit weekeinde een intereiland voetbaltournooi gehouden worden in het Wilhelminastadion. De Curaçaose sportvereniging S.U.B.T. zal aan dit tournooi deelnemen, evenals Aruba Jrs en R.C.A. Het programma voor dit tournooi ziet er als volgt uit:

Vrijdag: Aruba Jrs — R.C.A. (20 uur); Zaterdag: R.C.A. — S.U.B.T. (20 uur) en Zondag Aruba Jrs — S.U.B.T. 16 uur).

Komt allen naar deze wedstrijden en komt genieten van het voetbalspel. Wie zal dit intereiland-tournooi winnen? Een vraag, die niet beantwoord kan worden. Drie der beste Antilliaanse ploegen zullen elkaar de eer om het kampioenschap van dit tournooi betwisten. Allen dus Vrijdag-, Zaterdagavond en Zondagmiddag naar het Wilhelminastadion. Niemand zal deze wedstrijd willen missen.

De week in Nederland

Het verhaal van een man, die terug kwam ★ Grote veranderingen in een kleine provincie ★ Een Drents dorp in opschudding ★ Dwingeloo krijgt een radio-telescoop ★ Nieuwe havens voor Rotterdam ★ Twee ernstige ongelukken ★ De gevangenis-predikant van het „Oranjehotel" overleden.

Het verhaal gaat, dat onlangs een Nederlander, afkomstig uit Drenthe, die vele jaren in het buitenland had gewoond, naar zijn vaderland terugkeerde. Natuurlijk wilde hij ook zijn geboortestreek bezoeken, hoewel zijn naaste familieleden sinds lang overleden of naar elders vertrokken waren. Kennissen namen hem mee in hun auto en onderweg haalde hij, zoals mensen, die lang weg zijn geweest dat plegen te doen, allerlei herinneringen op aan het gewest, waar hij zijn blijkbaar zeer gelukkige, jeugd had gesleten.

Na enkele uren was men in Drenthe, maar de teruggekeerde Nederlander toonde niet de minste belangstelling voor het landschap en de dorpen, waar men door reed. Hij ging rustig voort met het ophalen van jeugdherinneringen. Tenslotte bracht de bestuurder de auto tot stilstand. „Houd nu eens op Dit is het dorp, waar je heen wilde.

De man, die lange jaren in het buitenland had gewoond wierp een vluchtige blik door het raampje naar buiten. Links en rechts van de weg zag hij grazige weilanden met hier en daar grote, moderne boerderijen, waarvan de rode pannedaken glansden in de zon. Vóór hem lagen de gloednieuwe buitenwijken van een provinciestadje en enkele goed verzorgde fabrieksgebouwen. Aan de horizon verhieven zich, als bomen in een wonderlijk spookbos, een aantal petroleum-boortorens.

„Rijd maar door", zei de man, die Drenthe terug had willen zien, „het is een aardige grap, maar breng me nu naar Drentne." Hij keek eveneens naar een grote tankauto, die voorbij denderde. „Mijn dorp ligt midden in de hei", vervolgde hij toen. „Jullie zult het er beslist mooi vinden. Een zandweg loopt er heen. De meeste boerderijen zijn eeuwenoud en een eindje buiten het dorp ligt, midden op de hei, 'n eenzaam hunnebed. Als jongen heb ik daar vaak...." Plotseling zweeg hij. De bestuurder had de auto gedraaid en voor zich zag de man, die zijn hele leven in het buitenland had doorgebracht, een keurig onderhouden dennenbosje, dat door een greppel van de omringende weilanden en akkers was gescheiden. Midden in het bosje lag als een vreemd aandoende herinnering aan lang vervlogen tijden in dit moderne cultuurschap, een hunnebed....

Er schuilt misschien enige overdrijving in dit verhaal, maar een feit is, dat er geen tweede gewest in der lande is aan te wijzen, waar in zó korte tijd zoveel is veranderd als in de kleinste en onbekendste van de elf Nederlandse provinciën. Honderd jaar geleden was Drenthe een afgelegen gebied, waar de boeren zelf hun kleren sponnen en weefden en waar maar heel weinig geld in omloop was. En in zijn jeugd leerde uw briefschrijver nog uit zijn lagere school boekjes, dat Drenthe een provincie was, bestaande uit uitgestrekte heidevelden, waar herders hun schapen hoedden en een eenzame boer van tijd tot tijd wat plaggen stak.

De eerste grote verandering onderging Drenthe na de eerste wereldoorlog. Heideveld na heideveld werd ontgonnen, een proces, dat niet geheel zonder tragiek was, want veelal waren de Drentse boeren niet in staat de grote, moderne boerenbedrijven, die op de ontgonnen gronden verrezen, te betrekken en vestigden zich hier kapitaalkrachtige boerenzoons uit Groningen, Friesland en de „Hollanden".

Een tweede verandering betrof vooral de Zuid-Oosthoek van de provincie Hier werd petroleum in de bodem aangetroffen en thans bevindt zich in de buurt van Schoonebeek een niet onaanzienlijk boorveld, dat in een belangrijk deel van de Nederlandse behoefte aan olie voorziet.

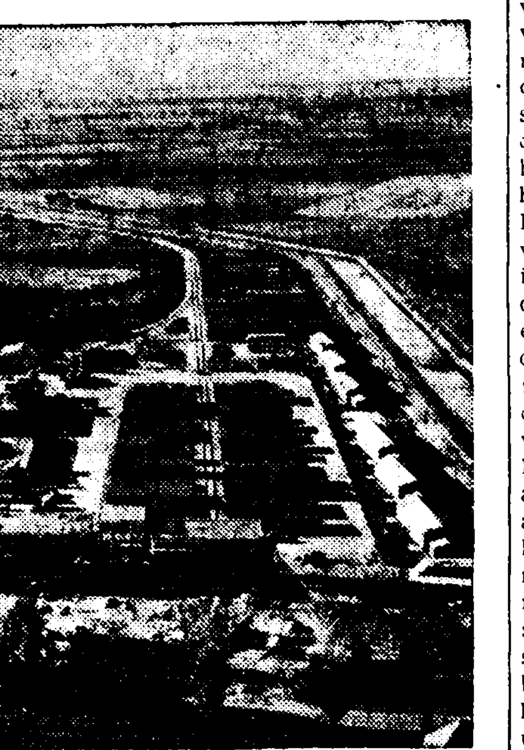
De derde grote verandering — die na de oorlog op gang kwam — is de industrialisering van de provincie. Zij begon in de Zuid-Oosthoek en in de Drentse randgebieden, waar de bevolking vroeger een boterham vond in de turfgraverij, maar na beëindiging van de vervening vele arbeidskrachten over waren. Maar ook in de eigenlijke landbouwgebieden van Drenthe groeit de bevolking en tal van dorpen, die tot voor kort nog klassieke voorbeelden waren van patriarchaal boerenleven en landelijke rust, stichten thans industrie-terreinen en trachten de vestiging van fabrieken te bevorderen.

Gelukkig zal het wel nooit zover komen, dat heel Drenthe één walmende fabrieksstad wordt. Ten tijde van de grote ontginningen heeft de overheid enorme percelen woeste grond aangekocht en laten bebossen, vooral langs de Hondsrug, de heuvelrij, die als een ruggegraat dwars door Drenthe loopt

Elders, in het bijzonder in het prachtige bos- en heide-gebied tussen Dwingeloo en Ruinen, zijn natuurreservaten gesticht en waakt de plaatselijke overheid er voor, dat ook in de niet-beschermde gebieden het natuurschoon zoveel mogelijk behouden blijft. Want Drenthe is de laatste jaren een centrum geworden voor het binnenlands tourisme. Tal van stedelingen komen 's zomers naar het „Olde Lantschap", als de Drenthen hun provincie noemen, en vooral de dorpen, waar nog iets van het oude landschapsschoon is over gebleven, zijn in trek. Eén dier dorpen is Dwingeloo, een idyllisch plaatsje terzijde van de grote weg van Meppel naar Assen, waar de Brink, het dorpsplein, nog overschaduwd wordt door oude bomen en waar de met stroo gedekte boerderijen — van binnen zijn ze dikwijls zeer modern ingericht en electrisch licht ontbreekt vrijwel nergens — aan een vervlogen eeuw herinneren.

Geen wonder, dat men in Dwingeloo hoogst verontwaardigd was, toen enige maanden geleden bekend werd, dat juist deze gemeente met haar ongerepte heidevelden was uitverkoren voor de stichting van een grote radio-telescoop ten behoeve van sterrekundige waarnemingen. Men moet namelijk weten, dat Nederland, mèt de Verenigde Staten, het verst gevorderd is in een nieuwe, na de oorlog opgekomen tak van sterrekunde: het opvangen van de radiogolfjes, die uit het heelal de aarde bereiken. Tot nu toe maakten de Nederlandse sterrekundigen gebruik van het grote radio-ontvangststation van de P.T.T. te Kootwijk op de Veluwe, maar naar mate bleek, dat het opvangen van radiogolven uit de wereldruimte van zeer groot belang was voor de ontwikkeling van onze kennis van de sterrenwereld, ontstond er behoeft aan een speciaal voor dit doel geconstrueerde radio-telescoop. En omdat een dergelijke reuzen-antenne staan moet in een zeer eenzame streek, richtte men het oog op Drenthe en in het bijzonder op Dwingeloo.

De Dwingelooërs, die geen bezwaar hebben tegen de bouw van een groot kampeercentrum voor Rotterdamse kinderen in hun gemeente, kwamen als

Installaties van de Bataafse Petroleum Maatschappij in Zuid-Oost Drenthe

één man in verzet tegen het denkbeeld, dat hun heide ontsierd zou worden door een monsterachtig radio-station. Men vreesde voor het landschapschoon, men vreesde, dat het tourisme terug zou lopen en men vreesde vooral — al werd dit niet zo duidelijk onder woorden gebracht — dat de moderne techniek, die reeds zoveel veranderingen in Drenthe teweeg heeft gebracht, thans ook Dwingeloo's omgeving van karakter zou doen veranderen. En toen men vernam, dat de regering overwoog om, behalve de radio-telescoop, ook één der regionale FM-zenders, die tot verbetering van de ontvangst der radio-programma's in heel Nederland, gebouwd zullen worden, in Dwingeloo te plaatsen, was het stille doop werkelijk in opschudding.

Gelukkig zijn de gemoederen thans weer bedaard. Dwingeloo heeft een verstandige burgemeester, die, ook al bracht hij het eerste deel van zijn carrière in Indonesië door, zijn Drenthen kent. Zijn echtgenote kent ze trouwens nog beter, want zij promoveerde onlangs tot doctor in de sociografie op een proefschrift over de „Drentse boerin en haar plaats in de samenleving", dat geheel op eigen waarnemingen is opgebouwd. Burgemeester Stork van Dwingeloo ging dus op verkenning uit en als resultaat van zijn besprekingen in Den Haag en elders is, naar Drentse wijs, deze week een grote vergadering in het Drentse dorp gehouden, waar de burgemeester en een hoogleraar in de sterrekunde verschillende geruststellende mededelingen hebben gedaan.

De burgemeester stelde in de eerste plaats de boeren gerust, die verontrust waren door geruchten, dat zij na gereedkoming van de radio-telescoop hun tractoren en andere landbouwmotoren niet meer zouden mogen gebruiken. De motoren zullen, op kosten van de overheid, storingvrij worden gemaakt, zoals dat tegenwoordig reeds met alle motoren van auto's, die een ingebouwd radiotoestel bezitten, het geval is. En wat de weerslag van de bouw van de wereldruimte-antenne op het tourisme betreft, zowel de burgemeester als de hoogleraar verklaarden, dat sterrekundige observatoria in Amerika door duizenden worden bezocht en dat de radio-telescoop daarom wel eens een extra-trekpleister voor de tourist zou kunnen blijken te zijn.

Drenthen zijn nuchtere mensen, met een sterk ontwikkeld gemeenschapsgevoel, die geenszins afwijzend staan tegenover de eisen van de nieuwe tijd. Dat bewijst de hele ontwikkeling van hun gewest. De mededelingen ter vergadering hebben de storm, die in de Dwingelose gemoederen was ontstaan, dan ook aanzienlijk doen luwen. Men zal zich niet meer verzetten tegen de bouw van de radio-telescoop, die, naar men aanneemt, straks een internationale vermaardheid zal krijgen en de naam Dwingeloo op de lippen van zeer velen zal brengen, die vroeger nooit van het idyllische dorp tussen de laatste nog behouden gebleven Drentse heidevelden hadden gehoord.

Rotterdam, waar men er van houdt vooruit te zien, gaat er een nieuw haven bijbouwen. Eénstemmig heeft de raad van de bloeiende havenstad aan de Maas besloten credieten te verstrekken voor het graven van een derde petroleum-haven en een overslaghaven Westelijk van de bestaande oliehavens en raffinaderijen bij Pernis. Evenals de bestaande Rotterdamse havens zullen ook deze nieuwe bekkens in open verbinding komen te staan met de Nieuwe Waterweg. Het betreft hier een reusachtig project, de grootste naoorlogse investering in Nederland, maar men is in Rotterdam van mening, dat men in een havenstad het scheepvaartverkeer — dat op het ogenblik in Rotterdam nog juist voldoende heeft aan de bestaande havencapaciteit — altijd een slag voor moet zijn. De kade kan desnoods wachten op het schip, maar het schip niet op de kade, zo rechtvaardigde een raadslid het besluit het crediet te verlenen tegen stemmen van buiten Rotterdam, die betogen, dat Rotterdam nog wel even had kunnen wachten met zijn havenuitbreiding.

Het havenbedrijf heeft nu eenmaal zijn risico's, en die moet men aanvaarden. Dat doen ook de mannen, die nacht en dag, in winter en zomer hun werk verrichten in en rond de schepen, die de Rotterdamse haven aandoen. Vijf van hen zijn op een koude mistige avond in de afgelopen week het slachtoffer geworden van de risico's, die onvermijdelijk aan hun arbeid zijn verbonden. Terwijl zij bezig was met het assisteren van een zeeschip werd de havensleepboot „Argus" door een passerend vaartuig overvaren. De vier opvarenden en een havenloods, die zich aan boord bevonden, vonden de dood in het ijskoude water van de Nieuwe Waterweg. Even ging er een schok door het hele havenbedrijf. Toen werd de arbeid hervat. De scheepvaart kent geen rust. En Rotterdam werkte door, om in 1954, zo mogelijk, nóg meer zeeschepen te ontvangen dan het record-aantal van 16.301, dat in 1953 werd geboekt.

Nog een ernstig ongeluk schokte Nederland in de afgelopen week. Boven een dorpje bij Zutphen kwamen twee straaljagers, die daar aan het oefenen waren, met elkaar in botsing. Beide piloten, veelbelovende jonge mensen, kwamen om het leven. Een geluk bij een ongeluk was, dat zich op het schoolplein, waar de ene straaljager neerstortte, geen kinderen bevonden, omdat zij in verband met de koude binnen waren gehouden....

Natuurlijk waren er meer voorvallen, die de aandacht trokken, deze week. De „kleine commissie", bestaande uit de ministers Donker en Kernkamp en prof. van der Grinten, vertrok naar de Antillen. De minister van sociale zaken deelde mede, dat de Dienst Uitvoering Werken, in de arbeiderswereld beter bekend als de DUW, opgeheven zal worden. De DUW was het instituut, dat tot nu toe de tewerkstelling van werkloze arbeiders in cultuurtechnische werken, zoals ontginningen en wegenbouw, regelde. Deze taak wordt thans overgenomen door een reeks van, ten dele bestaande, ten dele nieuw op te richten, diensten met codenamen als C.T.D. en D.A.C.W., waarvan alleen ingewijden de betekenis kennen. Voor de betrokken arbeiders is de voornaamste verandering, dat hun loon- en arbeidsvoorwaarden voortaan volkomen gelijk zullen zijn aan die in het vrije bedrijf.

Ja, er gebeurde heel wat. De president van de Nederlandse spoorwegen noemde in zijn Nieuwjaarsrede de overwegen — bewaakte en onbewaakte — de voornaamste vijand van de spoorwegen en de Waddeneilanden, die 's winters bij ijsgang of laag water nog al eens geïsoleerd zijn, krijgen een eigen vliegtuig om in tijden van nood de verbinding 'n stand te houden.

Eén bericht echter is er, dat vele Nederlanders méér geschokt zal hebben dan menig ander nieuwtje, en dat is de mare van het overlijden, op 53-jarige leeftijd, van de oud-predikant ds. G. Bos uit Den Haag. Ds. Bos verwierf grote bekendheid als de gevangenis-predikant van het „Oranjehotel", zoals de grote strafgevangenis in Scheveningen tijdens de oorlogsjaren algemeen werd genoemd. Hoeveel ds. Bos binnen de hoge muren van het Oranjehotel gedaan heeft voor de mensen uit het verzet, dat weten alleen degenen, die hier in de oorlogsjaren gevangen hebben gezeten en de meesten van hen zwijgen er over. Maar hoezeer men ds. Bos waardeerde, blijkt wel uit het feit, dat hij tijdens zijn leven het voorzitterschap bekleedde van de stichting „Oranjehotel", opgericht door hen, die in Scheveningen gevangen hebben gezeten. Dat hij moge rusten in vrede is ongetwijfeld de wens van allen, wien hij in benarde tijden met raad en daad terzijde heeft gestaan.

Tito's vriend in ongenade

Belgrado. — De Joegoslavische vice-president Djilas is niet alleen uit het centrale comité van de Joegoslavische communistische partij gezet, maar ontheven uit al zijn partijfuncties, waaronder het voorzitterschap van de Joegoslavische Nationale Vergadering. Hij blijft echter partijlid en kreeg een „laatste waarschuwing".

In verband hiermede sprak president Tito het centraal comité van de partij toe. Hij zeide dat Djilas in zijn artikelen in bladen en kranten te ver was gegaan met zijn critiek op de partij, met name werd daardoor de partij discipline ondermijnd, hetgeen schadelijk voor de eenheid van de partij en van het land is.

Djilas — aldus Tito — was in het buitenland geweest en bleek onder Westerse invloed geraakt. Het is waar, dat Joegoslavië de Westerse democratiën dichter is genaderd, doch dit betreft alleen de samenwerking op buitenlands politiek gebied en niet de inwendige organisatie van onze staat, aldus Tito.

In verband met bovenstaande kan aangetekend worden dat Djilas en Tito steeds nauw hebben samengewerkt. Beiden was de staatsalmacht van de communistische partij met de daarbij behorende verreikende bureaucratie een doorn in het oog. Djilas heeft zich hiertegen gekeerd in tal van publicaties en de communistische partij reageerde hierop fel.

Blijkbaar is de invloed van de communistische partij te groot gebleken om haar macht te kunnen fnuiken en derhalve is Djilas degene geweest die moest heen gaan. Hij schijnt echter zoveel mogelijk gedekt door Tito, die o.a. bewerkte dat hij lid van de partij kon blijven.

Londen. — Een Oekrainse boerin, Ozjogina, is na de geboorte van haar veertiende en vijftiende kind, een tweeling, uitgeroepen tot „moederheldin", aldus heeft radio-Moskou meegedeeld. Het plaatselijk bestuur geeft de moeder-heldin een maandelijkse toelage van 5.000 roebel. De drie graden in de orde van de „glorie van het moederschap" waren de boerin reeds eerder toegekend.

Abingdon.— Te Abingdon in de Amerikaanse staat Iowa zijn dezer dagen in een loge van vrijmetselaars 85 mensen, een zware piano en een roodgloeiende kachel door de vloer van de eerste verdieping naar de zeven meter lager gelegen begane grond gezakt. Zestien personen werden gewond, van wie drie zwaar.

Ottawa: — Sedert de heer en mevrouw Tremblay te St. Joseph Dalma (Quebec) in 1946 zijn gehuwd, zijn in dit gezin zes tweelingen geboren. Een tot een tweeling behorend jongetje is overleden. Behalve deze twaalf kinderen is er nog kind in dit gezin geboren.

Mexicaans rebellenleider gedood

Mexico. — In Delicias, een kleine stad ten Zuid-Oosten van Chihuahua in Mexico deed een dertigtal opstandelingen een aanval op een kazerne en een politiebureau.

Over de beweegredenen van de opstandelingen is weinig bekend. De avondklok is ingesteld. De aanvallers verloren vijf doden en drie gewonden. De aanval stond onder leiding van Emilio Laing, een boer uit de omgeving, die drie jaar geleden burgemeester van Delicias is geweest. De gouverneur van Chihuahua heeft verklaard, dat de troepen met opzet gematigd zijn opgetreden, want dat anders alle aanvallers zouden zijn gedood. Laing en de zijnen worden thans door troepen achtervolgd.

Rebellen-leider gedood

Laing is in de strijd met de regeringstroepen dodelijk gewond. Zijn stoffelijk overschot werd later door twee herders op een klein kerkhof, nabij Delicias aangetroffen.

Het schijnt dat de door Laing geleide de aanval op de kazerne en het politiebureau van Delicias, waarbij buiten hemzelf nog vijf mannen zijn gesneuveld en drie werden verwond, zijn oorzaak vond in een persoonlijke grief van de boer jegens de plaatselijke autoriteiten.

Tussen neus en lippen

Pensionhoudster

In Napels werd de politie in allerijl naar een pension ontboden. De gerechtsdienaren troffen er de huurders tot op het hemd doorweekt en bibberend van de kou aan. De ongelukkigen verklaarden, dat de pensionhoudster, die de waarlijk karakteristieke naam van mevrouw Fortuna Motone droeg, hun verzocht had de kamers te ontruimen, omdat zij een hogere huur voor haar kamers kon krijgen. Zij waren op dit verzoek niet ingegaan, omdat zij niet zo gauw een ander onderdak konden vinden. Fortuna, die boven woonde, had toen een gat in de vloer, of te wel hun plafond, gehakt en door dit wak had zij haar weigerachtige gasten met emmers water op een koude douche getracteerd.

Wijlen John Johnson

In Baltimore (Maryland) overleed de gepensionneerde Noorse zeerob John Johnson in de gezegende leeftijd van bijna tachtig jaar, en wel in de grootste armoede. Zijn lijk lag opgebaard in het Stedelijk Ziekenhuis te wachten op zijn begrafenis. Twee dames eisten voor zich het recht op om het stoffelijk overschot op gepaste wijze ter aarde te laten bestellen. De dames waren mevrouw Helen Dulaney uit Glenburnie en haar zuster mevrouw Dolores Dutton. Zij kregen over de begrafenis hooglopende ruzie. Mevrouw Dulaney die verklaarde, dat Johnson nooit iemand in de kou had laten staan en voor zijn buren zich het brood uit de mond gespaard zou hebben, wilde de man een eenvoudige begrafenis geven, maar haar zuster Dolores Dutton vond dat niet voldoende en stond op een „mooie" teraardebestelling. De zaak kwam tenslotte voor de kantonrechter, die het Salomonsoordeel velde, dat beide zusters gezamenlijk de kosten van de begrafenis moesten delen, maar daar wilde mevrouw Dulaney niets van weten. Daarom stelde de magistraat het stoffelijk overschot ter beschikking aan mevrouw Dutton. Zij en haar echtgenoot legden 310 dollar op tafel voor een mooie begrafenis. En het werd een prachtige. Mevrouw Dutton vertelde: „Hoewel de oude John een uitkering van slechts 47 dollar per maand had, leende hij mij altijd een dollar, wanneer ik er een nodig had. Toen ik mijn eerste kind kreeg en wij geen meubelen hadden, gaf hij ons een bed, een matras, een stoel en een tafel".

De kantonrechter getuigde bij wijze van lijkrede: „Met vrienden, die vechten om hem de laatste eer te mogen bewijzen, was ouwe John geen arme, maar een rijk man, althans na zijn dood".

DIPLOMAZWEMMEN CURACAO

Willemstad. — Zaterdagmiddag hebben 2 heren en 32 jongens en meisjes in het N.A.B.L.O. Rifzwembad hun vaardigheid getoond voor het behalen van het zwemdiploma.

Het examen werd afgenomen door de heren J.H. de Haseth namens de N.A.B.L.O. en W.C. Nieuwenhoff namens de Ned. Ant. Zwem Bond.

De namen van de geslaagden zijn: D.A. Abendanon, W.M. Cornett, Aimée N.M. de Koning, Ray Philip Pietersz, Robert S. Waas, Alfred J. Moron, Francine M. Moron, Rudolf de Vries, Johannes J. Houthuijzen, Adriana C. van den Berg, Jeanine Jansen-van Galen, Cornelis J. Zwikker, Peter H. Stuvel, Jefke Bethume, Willem A. Dimmendaal, Louisa C. Peters, Godefridus S. P.H. Bijvoet, Christine M. Reitsma, Bart P. van der Hoeven, Liliane C. van der Hoeven, Yvonne L. Faay, Gertrud A.B. Löwenthal, Gunther A. M. Löwenthal, Hildegard M.C. Löwenthal, Hendrica M. Jolink, Eric F. Harms, Maria G. van der Valk, Yvonne Ch. Thijssen, Corientje S. Bauer, Bob F. Bauer, Thomas W.M. Struijcken, Anneke Stuvel en Dennis A. Bosch.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Uitzending voor de kleinere kinderen in het Nederlands. 5.50 Gramophoonplaten. 6.05 Cumpleanos Feliz. 6.15 Dinermuziek. 6.45 Nieuws. 6.55 „Voor het slapen gaan.." 7.00 Boletin di noticia. 7.30 Wat de handel U biedt. 8.30 Boeken vragen Uw aandacht. 8.45 Zoeklicht op Nederland. 9.25 Reportage over de nieuwe, grote electrische centrale aan de Hemweg te Amsterdam. 9.45 Dansmuziek. 10.30 Sluiting.

P.C.J.

18.35 Opening en Gelukwens voor H. K.H. Prinses Margriet. 18.40 Operaprogramma. 19.05 Nieuws. 19.20 De pianist van de week: Henri Leca. 19.30 Nederlandse Kroniek. 19.42 Kun je nog zingen, zing dan mee". 19.59 Het werk der Verenigde Naties. 20.09 Muzikale actualiteit. 20.16 Voor de West. 20.46 Persoverzicht. 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A. 0.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Reclame uitzending. 17.15 Voor kinderen. 17.30 Nestlé - C.H.M. 17.45 Voor de jarigen op de Antillen. 18.00 Dienst welzijnszorg. 18.40 Nieuws. 19.00 De Harmonica Swingband. 19.30 Intermezzo. 19.40 Klassieke Mandoline muziek. 20.00 Advertenties. 20.10 V. en V. 20.25 Dansmuziek. 20.55 Advertenties. 21.10 Jam Session. 21.25 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:

Kantoor open 16 1 05.30 — 18.30 tel. 01.30 — 05.30 J. J.J Roos tel 2.37.

Personeel afdeling.
Zaterdag 16 Jan. 12.00 t/m Zat. 23 Jan. J. v.d. Oever, Valkenweg 18, J.D. tel. 4436. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
J. v.d. Vlis Compaanlaan 3 Gr Kw. tel. 3124

C. S. M.

Rederij:
P.J. Hesper tel. 2710.

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458—2551. 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276. van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128.

TEATHER ASIENTO
„Never wave at a wac". Toegang boven 16 jaar.

WEST END. „Alas sobre el pacifico" 19 en 21 uur.

CINELANDIA „Side-Show" 19 en 21 uur.

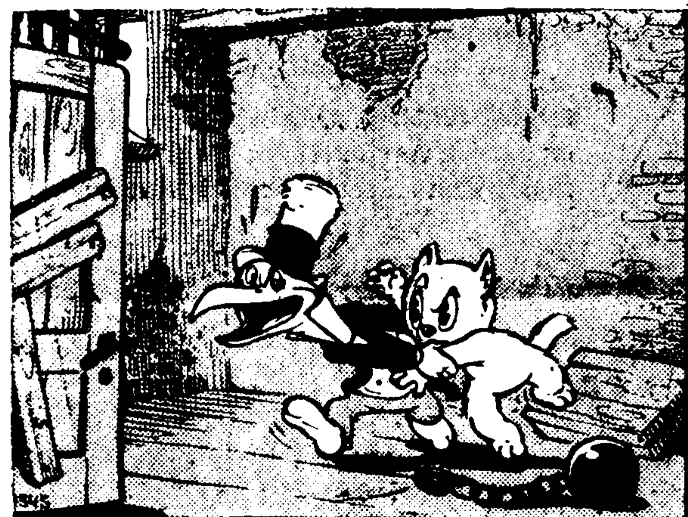
ROXY. „Duel in the sun" 19 en 21 uur.

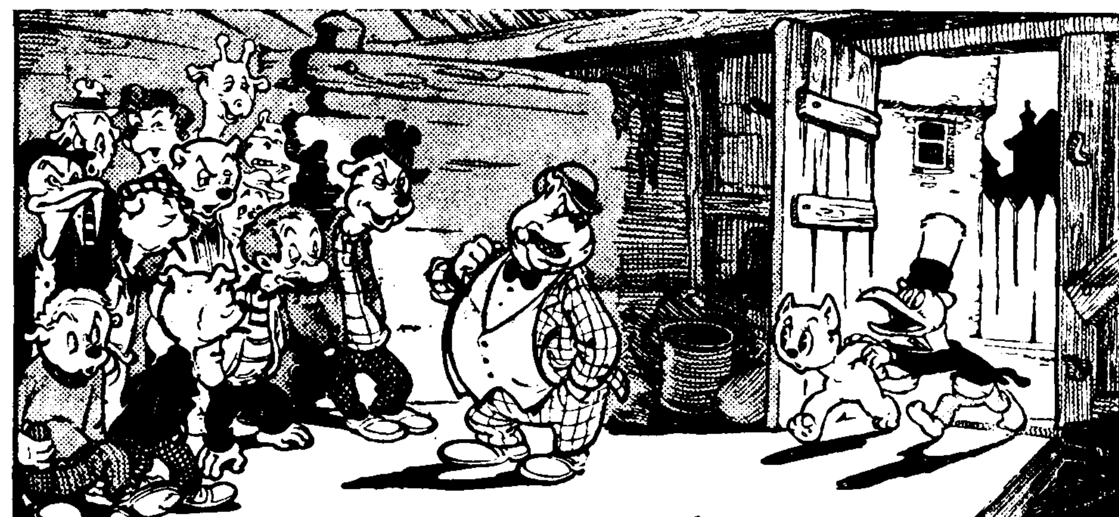
STATENZAAL: Z. Exc. Mr. L. A. Donker over het Nieuwe Burgelijke Wetboek: 17.00 uur.

WIT GELE KRIUS:
De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Veeris, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006.

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt waargenomen door *Botica Juliana*, Julianaplein 6 tel. 2400 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O) tel. 3222.

1664 Tom Poes en de Partenspeler

1545 — De volgende morgen, in alle vroegte, trad de heer Partenspeler in het vuile vertrek waar Tom Poes een nare nacht had doorgebracht.

„Zo jonkske-" sprak hij vriendelijk. „Heb je lekker geslapen?"

„Nee!" zei Tom Poes.

„Mooi!" hernam zijn voogd. „Niets is zo goed voor een jongske in de groei als een goede nachtrust. Want als men goed uitgerust is, kan men goed werken. En werken moet je vandaag! opvoeding gaat beginnen."

Zo sprekende maakte hij de ketting los en trok zijn pleegkind mee naar een bouwvallige kamer: Daar stand Bul Super reeds, temidden van een twaalf-tal haveloze figuren van jeugdige leeftijd.

„Kindertjes!" zei de schurk met een ongunstige grijns, „dit is jullie nieuwe speelmakker Tom Poes! Jullie moeten geen ruwe spelletjes met hem doen, want hij is erg teer gebouwd!"

„Nee!" voegde de heer Partenspeler er aan toe, „het jongske is hier om een goede opvoeding te krijgen en ik sta er op, dat hij nette manieren leert!"

Op deze woorden barstte het hele groepje in een kakelend gelach uit, dat duurde totdat Super met bulderende stem weer het woord nam.

....

„Ik moet vandaag achter een belangrijk werkje aan!" scheeuwde hij. „Jullie moeten daarom maar alleen op stap gaan. Zie maar, dat je ergens wat eten vindt — maar denk er om, ik wil geen last hebben, hoor! Geen politie aan de deur. En wat Tom Poes betreft, die gaat met Vlegel mee om een goed vak te leren. Pas op, dat hij niet ontsnapt, want dan zwaait er wat!

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

2)

„O, zilveren Luna.... o, schitterende sterren," lachte Sally goedgemutst. „Maar je hebt gelijk, hoor, lieverd. Ik zal in 't vervolg de puntjes op de i's moeten zetten, zo ver van huis en vaderland met een hele scheepslading proffen aan boord. Om dan nog maar niet eens van de logarithmen te praten.... Aboehhhh! Zeg, zijn 't allemaal proffen?"

„Ik geloof wel, dat Sherod Heath prof is," antwoordde Marjorie. „Maar de andere lui, mijnheer Cady en mijnheer Basselbell, zijn assistenten van Peebles."

Sally grinnikte.

„O ja, die John Basselbell, de onooglijke Steenbok. Stel je eens voor, dat hij een komeet ontdekt! Bassebell's komeet! Verschrikkelijk, hè? Nee, dat andere jog ziet er ten minste schappelijker uit. Ik mag lijden, dat hij me niet dadelijk aan boord komt met sterrenbeelden en equaties en al die vervelende taaie rommel. Hoe is z'n voornaam ook alweer? O, Steven.... is 't niet?"

„Ik geloof 't wel. Marjorie keek werkelijk een beetje preuts. „Je moest heus minder critisch zijn, Sally. Vergeet niet, dat wij óók maar assistenten zijn."

„Gelijk heb je," stemde Sally deemoedig toe. „En ga nou maar gauw mee naar boven, boetpredikster. Misschien heeft onze prof ons nodig."

Professor Jessica, die nog steeds op haar post was, groette hen met een vriendelijk knikje.

Kapitein Carragher stond op 't achterdek en snauwde bevelen en aanmerkingen tegen een roerganger die het karweitje nog nooit bij de hand had gehad. Stuurman Diggs liep heen en weer op het voordek en hield 't oog op de stuwage van losliggende kabels en touwen.

Het was een vreemdsoortig en zeer gers, dat deze middag de haven van uiteenlopend gezelschap van eclipsjaSan Francisco verlaten had. Leidster van de expeditie was professor Jessica Russell Thorne. Ondanks al de daden en wapenfeiten der wetenschappelijke feministen was er toch aan het astronomisch firmament een zekere verrassing merkbaar geweest, toen een vrouw het aan bleek te durven, als leidster van een dergelijke expeditie op te treden, ofschoon de prestaties en kundigheden van professor Thorne algemeen erkend werden.

Het gezelschap, dat zeewaarts gebracht werd door de Miriam, was een van de vele expedities, die vertrokken waren naar zeer uiteenlopende en ongelijksoortige plaatsen op de aardbol. Het doel was de waarneming van een zonsverduistering, die waarschijnlijk een der meest merkwaardige eclipsen der moderne geschiedenis zou worden. Ze waren uitgezonden door de samenwerkende astronomische genootschappen en hadden de bestudering der zonnephasen ten doel, een onderneming, die, zoals algemeen geloofd en aangenomen werd, grote resultaten zou opleveren voor de gehele wetenschap. Engelse, Duitse en Franse geleerden namen aan de expedities deel. Het was een internationale zon-, planeten- en sterrenjacht. Fondsen, die gesticht waren door wetenschappelijke instellingen en universiteiten, hadden expedities uitgerust. Er waren er reeds vertrokken naar Zuid-Amerika, naar de koraalstranden van Indië en naar verschillende zeer hoge bergtoppen. Maar in de geweldige uitgestrektheid van de Stille Oceaan met al zijn verafliggende, eenzame eilanden waren geen observatieposten uitgezet. Wel had de wetenschap verklaard, dat het van buitengewoon veel belang zou zijn, wanneer op enkele punten van deze uitgestrekte watervlakte waarnemers gestationneerd konden worden, maar.. er was geen geld meer voor dit werk.

Toen had professor Thorne, na enig wikken en wegen, haar besluit genomen. Ofschoon ze niet bepaald bekend stond als specialiste in de bestudering der zonnephasen, werd ze wel algemeen erkend in andere takken der astronomie.

En professor Thorne had kapitaal. Niet zo enorm veel, maar ze was toch niet afhankelijk van haar salaris. Bovendien voelde ze er heel veel voor, dit geld te besteden aan de vordering der wetenschap. Dus organiseerde ze haar eigen expeditie, die in hoofdzaak door haarzelf bekostigd werd. En het eiland Kismet werd als observatieplaats gekozen.

Zo was de Thorne-expeditie dan zeewaarts getogen, koers zettend naar het eenzame, verlaten stukje grond, waar ze wachten zou op de komende zonsverduistering.

Niet dan na zeer ernstige overwegingen was professor Thorne er toe overgegaan om Marjorie Gartrell en Sally Eastman tot leden van haar expeditie te benoemen. Marjorie en Sally waren studenten te Farrow. Met nog een hele troep andere meisjes hadden ze zich bij professor Jessica aangeboden om als assistent meegenomen te worden op de reis en ten slotte waren zij de uitverkorenen geworden. Waarom juist zij de gelukkigen waren, is moeilijk te zeggen. Ten minste wat Sally betreft. Het was een moeilijk feit, dat Marjorie een diepe en oprechte belangstelling voelde voor het wetenschappelijk doel der expeditie en ze zou ongetwijfeld van veel nut zijn als particulier secretaresse van professor Thorne. Sally ging mee, omdat ze — zoals zijzelf aan haar vriendinnen verklaarde — de prof gewoonweg adoreerde en bepaald stapel en stapel was op watersport!

In de grond der zaak had professor Thorne, nadat ze eenmaal Marjorie tot haar assistente gekozen had, louter en alleen besloten Sally mee te nemen, omdat ze wist, hoe onafscheidelijk de beide meisjes waren. En de prof. amuseerde zich met de vriendschap tussen haar beide studentjes, die toch zo geheel en al verschillend van karakter en aanleg waren.

Professor Peebles had zich met zijn eigen assistenten bij het gezelschap gevoegd. Hij wilde maar wát graag tot de reeks van beroemde eclips-observatoren behoren en had de gelegenheid, die hem aangeboden werd, met beide handen aangegrepen, hoewel hij, toen hij de Miriam eens ging bekijken op de werf, toch al min of meer angstige voorgevoelens kreeg. Nu was professor Peebles natuurlijk geen expert op scheepsbouwkundig gebied, maar zelfs voor deskundigen was de eerste indruk, die de Miriam maakte, er niet bepaald een van kracht en stevigheid. Wel wekte ze gedachten op aan ongekend grote snelheid. En toch boden stormen en orkanen dit ranke, witte schip, dat zich thans in dienst der wetenschap had gesteld; geen verschrikkingen meer. Gebouwd voor zee-races, had het drie keer — en met ere — meegedongen op de Atlantische Oceaan, was Kaap Hoorn gepasseerd op een kruistocht met haar eigenaar en werd eindelijk verkocht door de erfgenamen van deze eigenaar na diens plotseling overlijden te Hawaii.

En hier eindigde de Miriam haar loopbaan als jacht.

Vijf jaren lang ging ze over van de ene in de andere hand en daalde zelfs tot het minderwaardig beroep van kustschoener tussen San Francisco en noordelijker gelegen havens. Er was nog maar weinig uiterlijk schoon aan haar te bekennen, toen ze in het bezit kwam van Tom Carragher.

Maar Carragher, die 't plan had om met de Miriam zijn brood te gaan verdienen, hield ook van 't schip om 't schip zelf. Honderden keren had hij het, voor 't in zijn handen kwam, jaloers en afgunstig nageoogd. En 't verlangen om dit gracieuze, ranke schip te bezitten, was groot geweest.

Maar hij had z'n tijd weten af te wachten.

En eindelijk.... eindelijk.... kreeg hij het dan in z'n bezit. Van de dag af, dat Tom Carragher haar eigenaar werd, kwam de Miriam in een nieuwe staat van welvaart. Het scheelde heus niet veel of Carragher had haar weer tot jacht verheven. Hij liet haar wit schilderen, wreef het verwaarloosd koperwerk tot nieuwe glansen en gaf haar een stel goede zeilen. Hij was zo trots op haar alsof ze z'n bruid was. Maar toen hij wat meer geld bijeengeschraapt had, installeerde hij toch maar een flinke hulpmotor. Want ofschoon Carragher zo goed als ieder ander echt zeiler een diepe minachting koesterde voor alles wat met machinekracht voer, had hij toch genoeg zakelijke aanleg. En het bezit van deze motor verhoogde de capaciteiten van z'n oogappel in niet geringe mate.

Zo zeilde Carragher van haven tot haven en nam alle vrachten aan, die hij krijgen kon. Ook beproefde hij z'n geluk met paarlvissen op de Zuidzee. Er waren tijden geweest, dat de Miriam ver bleef van haar gebruikelijke verblijfplaatsen en dat er vreemde geruchten de ronde deden over Tom Carragher, die — altijd klaar om hier of daar wat te verdienen — smokkelaar was geworden in dienst der Mexicanen.

Maar voor de gedenkwaardige dag, waarop Carragher hoorde, dat een scheepsagent een „schuit" zocht om een gezelschap geleerden te vervoeren, was de Miriam maandenlang tot ledigheid gedoemd geweest.

Carragher, die heel slecht bij kas was, sloot hals-overkop 'n contract af. Hij interesseerde zich hoegenaamd niet voor astronomie. Hij had een aangeboren minachting voor alles, wat iets met wetenschap te maken had. Maar hij kon deze overeenkomst best gebruiken. En zo kon het ook gebeuren, dat op deze zonnige voorjaarsdag professor Thorne met haar beide assistentjes op het dek van de schoener stond.

„Vindt u 't niet reusachtig fijn op 't water?" jubelde Sally enthousiast, terwijl ze haar gezicht ophief in de wind en diep ademhaalde. In haar kort, wit matrozen-jekkertje zag ze er uit als een kleine, roodwangige kajuitsjongen.

„Ik geloof het wel. Eerlijk gezegd, is 't nog niet genoeg tot mij doorgedrongen," antwoordde professor Jessica en haar blik rustte steeds op de zwoegende matrozen.

Het wachten op de uitrusting, die van Farrow en Norcross moest komen, had het vertrek van de Miriam twee dagen verlaat en kapitein Carragher had zich niet de tijd gegund om eerst de verschillende dingen te bergen, maar was dadelijk weggezeild.

Sally zuchtte even, een heel klein beetje teleurgesteld.

Ze wist wel, dat professor Jessica ongelofelijk wetenschappelijk was aangelegd voor zo'n jonge en mooie vrouw. Maar ze had zich voorgesteld, dat de bolle, frisse zeewind, die maakte dat zij, Sally, haast niet stil kon blijven staan, toch zeker ook op een astronomische savante een goede invloed moest hebben.

Helaas, ze had zich vergist.

„Morgen gaan we aan het werk en dan beginnen we met de tabellen." zei professor Jessica zakelijk. „Er is heel veel te prepareren en we zullen er betrekkelijk weinig tijd voor hebben. Ik denk, dat ik die tabellen helemaal aan uw zorg zal moeten toevertrouwen, juffrouw Eastman. En," ze wendde zich tot Marjorie, „als 't u niet te vermoeiend is, zou ik u vanavond nog een verzameling aantekeningen willen dicteren, die alle tot nu toe hebben moeten wachten en onrustbarend in aantal toegenomen zijn."

„'t Komt allemaal in orde, professor," zei Sally gedwee, „als 't moet, wil ik nu dadelijk wel aan 't werk gaan. Maar er is één ding, dat ik u vragen wou: Zou u me alstublieft.... alstublieft Sally willen noemen? Al is het dan maar alleen voor zo lang als dit.. eh.... dit uitstapje duurt."

Professor Jessica glimlachte toegevend.

„Als ik je daar een plezier mee doe...." antwoordde ze. „Ik voor mij geloof, dat we het voorlopig wel buiten plichtplegingen kunnen stellen, vinden jullie ook niet?"

Sally gaf de verbaasde prof een hartelijk en toegenegen duwtje. Dan pakte ze Marjorie opnieuw bij de arm en trok haar mee naar het middendek, waar ze Basselbell troffen, de jonge assistent, wiens zeer bleek en zeer ontdaan gezicht juist kwam opduiken uit de kajuitstrap. Sally wilde toch eens proberen of „Bassy-zelf" haar net zo kostelijk amuseerde als zijn naam dat deed.

Een van de matrozen, die onder het toezicht van professor Thorne aan 't werk waren, pakte een kleine, kubusvormige doos op.

„Hola.... wacht eens even," hield ze hem tegen. „Dit koffertje gaat niet in het ruim."

„Nou, dan geloof ik, datte we klaar benne, mevrouw," zei de matroos gemoedelijk, terwijl hij z'n bezweet voorhoofd afveegde.

„Ik neem 't mee naar m'n hut. Het vereist dubbele zorg en voorzichtigheid en daar wil ik jullie liever niet mee lastig vallen. Jullie kunt nu je gang wel gaan."

De matrozen salueerden beleefd en gingen naar het voordek, blij dat ze klaar waren met 't vermoeiend karweitje.

De professor, die geheel en al verdiept was in zwaarwichtige vraagstukken, leunde opnieuw tegen de verschansing en staarde afwezig, naar de donkere opening van het dekluik, van zijn leven nog geen zeelucht opgesnoven had.

Hij veegde met de mouw van

(Wordt vervolgd.)